

Jeanine & Jeanette

komedie in acht scènes

door

Peter De Kemel

©2021 Peter De Kemel

Opvoeringsrecht

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na contact met auteur Peter De Kemel.

Van de auteur ontvangt uw vereniging een schriftelijk opvoeringsbewijs en bewijs dat u de brochures veelvuldig mag kopiëren.

Het opvoeringsbewijs moet samen met de plaats en datum(s) van opvoering en zaalcapaciteit minstens tien dagen voor de eerste opvoering van het stuk naar de auteur worden gestuurd.

Door de auteur zal u een factuur worden toegestuurd.

De auteursrechten worden dus niet geïnd door Sabam.

De geïnde auteursrechten per voorstelling zijn gelijk aan de tarieven die door andere auteursrechtenorganisaties worden gehanteerd.

Wanneer uw vereniging niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, zullen volgens de auteurswet de rechten met 100% worden verhoogd.

Contactgegevens van de auteur:

Peter De Kemel
Oudenaardestraat 11a
9870 Zulte
0496/52.77.60
peter.de.kemel@telenet.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur

© 2021 Peter De Kemel

Jeanine & Jeanette

Komedie in 8 scènes
door PETER DE KEMEL

Personages:

Jeanine, 55, een volkse vrouw

Jeanette, 51, een travestie

Tijdsverloop:

Scène 1, Toilet van een dancing, Donderdag 29 maart 19u00

Scène 2, Woonkamer van Jeanine, Maandag 2 april 22u40

Scène 3, Toilet van een dancing, Maandag 28 mei 20u15

Scène 4, In een bos/Op het strand in Benidorm, Dinsdag 12 juni 14u00

Scène 5, Toilet van een dancing, Donderdag 23 augustus 22u30

Scène 6, Woonkamer van Jeanette, Vrijdag 31 augustus 03u15

Scène 7, Toilet van een dancing, Vrijdag 10 november 09u50

Scène 8, Toilet van een dancing, Zaterdag 20 april 10u20

Decor:

Het stuk speelt zich af op vier verschillende locaties. Alle scènes worden gespeeld met als basisdecor het toilet van een dancing.

Toilet van een dancing. Scènes 1, 3, 5, 7 & 8

De volledige achterwand wordt ingenomen door zes toiletdeuren. De deuren hebben allemaal een nummer behalve de deur uiterst links, daarop hangt een bordje met: 'Privé'. De overige deuren hebben een nummer van links naar rechts van 1 tot 5.

Achteraan in de rechtse zijwand is een opening die naar de ingang van het toilet gaat. Tegen de rechtse zijwand staat een tafeltje met stoel. Rechts vooraan is een deuropening die naar een gang gaat. Links van de deuropening hangt tegen de muur een pijl die naar rechts, naar de deuropening wijst, met daarop 'Piscines'.

Tegen de linkse zijwand hangen drie lavabo's met daarboven een spiegel. Naast de lavabo's staan kleine vuilbakjes. Naast de spiegel hangt een toestel voor handzeep en papieren doekjes.

De woonkamer van Jeanine. Scène 2

De achterkant en de linkse zijkant van het toilet van de dancing worden niet verlicht.

De gang die naar de ingang van het toilet gaat, is ook de gang die naar de ingang deur van de woonkamer gaat.

In het midden van de scène staan twee éénzits met daarvoor een salontafel. Tussen de éénzits staat een staande lamp die brandt. De stoel uit het decor van het toilet van de dancing die tegen de rechtse zijwand staat, is verdwenen. Het tafeltje staat er nog steeds, maar de

toiletspullen van Jeanette zijn verdwenen en hebben plaatsgemaakt voor een fles met drank, twee wijnglazen, drie whiskyglazen en een hoopje papieren.

Tegen de muur hangen verschillende foto's van Jeanine en André. Het hoofd van André is overal weggeknipt.

In een bos/Op het strand van Benidorm. Scène 4

Zowel de achterkant als de linkse- en rechtse zijkant van het toilet van de dancing worden niet verlicht.

De scène is verticaal, denkbeeldig in twee gelijke delen verdeeld. Links een bos in België.

Rechts het strand van Benidorm.

Links ligt op de grond een deken. Op het deken staat een klapstoel. Naast de klapstoel staat een frigobox en een tas.

Rechts staat een strandzetel met parasol. Naast de strandzetel een klein tafeltje met daarop een Belgische krant.

Achter de twee denkbeeldige helften staat, centraal in het midden een zitbank.

De ene helft staat in België, de andere helft in Benidorm.

De woonkamer van Jeanette. Scène 6

Zowel de achterkant als de linkse- en rechtse zijkant van het toilet van de dancing worden niet verlicht.

Links op scène staat een oud éénpersoonsbed. In het midden van de scène een oude tafel met links en rechts van de tafel een stoel. In het midden achteraan een kleine kleerkast.

EERSTE SCÈNE

Locatie: Toilet van een dancing.

Donderdag 29 maart, 19u00.

Jeanette komt via de gang die naar de ingang van het toilet gaat, het toilet binnen. Ze is een éénvijftigjarige travestie die eigenlijk Jean heet. Ze is vrij groot van gestalte en mager. Ze loopt gekleed met zeer opzichtige, sexy jurk. Haar nagels zijn rood gelakt. Haar hals, pols en vingers zijn overladen met nepjuwelen. Ze draagt een blonde pruik en heeft nepborsten. Over haar schouder draagt ze een handtas. Met haar rechtse hand draagt ze een rieten winkeltas waarin kuisgerief zit, onder haar linkse arm zit een pak toiletpapier.

JEANETTE: *Ze tilt haar linkerarm op waardoor de pak toiletpapier op de grond valt. Ze nipt haar neus dicht. Ooohhh, zeg dat het niet waar is!! Ze zet haar rieten winkeltas op de grond. Amaar jongens toch! Is mij dat nen stank! Ze neemt uit haar winkeltas een spuitbus met luchtverfrisser en begint in het rond te spuiten. 't Gaat regenen, want die klokroosters beginnen weer te stinken. Dat is hier t' één en t' ander met die rioleringen in Gent. Als de burgemeester in 't stadhuis een scheet laat als 't hij op zijne wc zit, stinkt het hier in dienen dancing op de rand van Gent ook. Ze zet haar luchtverfrissersspuit op het tafeltje dat tegen de rechtse zijwand staat. Ze neemt de pak toiletpapier en zet hem naast de spuitbus op het tafeltje. Uit haar rieten winkeltas haalt ze een paar plastic werkschoenen. Ze gaat zitten op de stoel die bij het tafeltje staat. Allee, we gaan ons zondagse schoentjes aandoen, dat we der kunnen aan beginnen. Hopelijk wordt het vandaag wat beter of gisteren. Amaai, was mij dat nen nest boeren zeg. Zeventig cent geven en nog hun hand durven uitsteken als ge niet direct tien cent weergeeft. Ze staat recht en zet haar gewone schoenen onder het tafeltje. Ze haalt uit haar rieten winkeltas een paar roze plastic handschoenen. Ze trekt de handschoenen aan. Ik ga die hier maar aandoen, want straks zit ik weer... Hooo, 'k mag er niet op peinzen of 'k moet weer in twee dagen geen eten hebben. Ze vertelt terwijl ze de toiletdeur waarop: 'Privé' staat, opent en er een emmertje met water, spons en zeemvel uithaalt. Der komt hier verleden week zo een oud ventje binnen. 'k Weet nog altijd niet wat dat hij hier in dienen dancing kwam doen, maar hij was er. Hij komt binnen en loopt zo rap of dat hij kan naar dienen achterste wc hier. 'k Peins: Makker, als het te laat is, dan liever in uw broek, dan den helft naast de pot.' Jamaar, sommige zoudt ge echt twee euro geven om elders te gaan kakken. Allee, hij gaat binnen in dienen wc, hij zit daar... en hij blijft daar zitten. Ze begint met een lavabo op te poetsen. Achter een dik half uur schiet mij dat te binnen dat dat ventje nog altijd niet betaald heeft en peins ik: 'Zit hij daar nu nog altijd op die pot.' Ik ga der naar toe. Ik klop. Geen reactie. Ik klop nog ne keer. Weer geen reactie. Ik peins: 'Dat gaat weer enen zijn die zat is en in slaap gevallen is.' Ik pak mijn sleutelke. Ze gaat naar haar winkeltas en haalt er een platte sleutel nummer twaalf uit. Sleutelke nummer twaalf. Altijd mee hebben als ge pipimadam zijt. Is de enige manier om iemand die peinst dat hij in uwe wc moet kamperen, deruit te krijgen. Ze gaat nu naar toilet nummer 5. Ze opent de deur en laat de kijker het slotje aan de binnenkant van de deur zien. Zij draaien van den binnenkant met dat schuiverke het deurke toe. Ze doet de toiletdeur dicht en toont de handeling met haar sleutel. Ik draai van den buitenkant met mijnen nummer twaalf het deurke open. Ik moet eerlijk zijn: dienen dag had ik liever gehad dat ik mijn sleutelke vergeten was.*

Ze draait zich van de toiletdeur weg en ze doet alsof ze moet kotsen. Ze gaat met haar sleutel naar het tafeltje. Ge moet mij pardonneren, maar 'k word nog altijd ongemakkelijk als ik er aan peins. Die was niet zat en daardoor in slaap gevallen. Ze legt sleutel op het tafeltje. Die had hem gewoon zitten doodkaken. Kijk, als ik die deur opentrek, zie ik hem nog altijd zitten. Zijn bretellen op zijn enkels. Zijn broek daar bovenop. Zijn klokkenspel... Ik kreeg echt compassie met dat ventje. Ze gaat terug naar de lavabo die ze aan het kuisen was. Ja, waarschijnlijk had hij nen moeilijk stoelgang, had hij zich wat zitten weren en... patat, nen fatalen tik aan zijn hart. Ze kuist verder aan de lavabo. Jamaar, ge moet het maar meemaken hé. En altijd op van die ongelegen momenten. Allee, wie kakt er hem nu dood in nen dancing de zaterdagavond, vlak voor dat de grote pisprocessie moet beginnen. Dat is wel nen anderen zijn commerce lam leggen hé. Ik peins: 'Of dat hij daar nu nog een paar uren zit of niet; veel verschil zal het niet uitmaken. Doodgekakt is doodgekakt.' Jamaar ja, ge kunt beter doen of dat ge hem niet zien zitten hebt hé. De flieten bellen. Tegen dat die mannen hier zijn. Ah ja, waarom zouden ze zich haasten, hij zit toch dood. Vragen stellen waar dat ge geen antwoord op weet. Wat moet ge antwoorden als ze u vragen hoe dat het komt dat hij hem doodgekakt heeft? Maar ondertussen sluiten ze hier wel heel uwen boel af. De mensen kunnen niet naar de wc. Niet naar de wc is geen vulling in mijne portemonnee. Ik heb mijn sleutelke nummer twaalf gepakt en het deurke schoon weer toegedraaid en er een briefke met: 'Tijdelijk buiten gebruik' opgeplakt. Als ik 's nachts vertrokken ben, heb ik het briefke der afgedaan en gepeinsd: 'Werk voor de conciërge.' Maar nachtmerries dat ik daaraan overgehouden heb. Dat manneke heeft hem enige keren doodgekakt in mijn dromen. Ik zag mij altijd weer die deur opendoen en... Nog een geluk dat in mijn dromen niet alle keren die geur in mijnen neus sloeg of... Pipimadam, schoon jobke zeggen ze dan.

Jeanine komt via de gang die naar de ingang van het toilet gaat, het toilet binnen. Het is een vijftigjarige, vrij klein van gestalte, maar struis gebouwde volkse vrouw. Ze draagt een ouderwetse jurk met daarboven een gebreide vest, sandalen met daarin korte, zelfgebreide kousen. Ze is hoogblond en in haar haren zitten een paar spelden. Ze heeft een draagtas van 'Action' bij zich. Ze kijkt heel even naar Jeanette. Ze zet haar tas bij het tafeltje en gaat op weg naar toilet nummer 5.

JEANETTE: Héla, 'madam'.

JEANINE: *Ze reageert niet, maar opent de deur van toilet nummer 5.*

JEANETTE: Madam, ik ben wel nog niet open hé.

JEANINE: *Ze reageert niet, maar gaat toilet nummer 5 binnen.*

JEANETTE: *Ze gooit haar spons in het emmertje, gaat vliegensvlug naar toilet nummer 5. Heila, rostekop, 't is tegen u hé. Ze neemt Jeanine bij de arm en haalt haar uit het toilet. Als 't nog niet open is, kan der wel nog niet gepist worden hé.*

JEANINE: Ik moet niet pissen.

JEANETTE: Veel meer kunt ge hier wel niet komen doen hé.

JEANINE: *Ze kijkt haar uitdagend, degenererend aan. Gaat gij mij vertellen wat ik hier wel of niet kan doen?*

JEANETTE: Ik ga u dat vertellen, ja. En weet ge waarom dat ik u dat ga vertellen? Omdat ik hier den baas ben. Ik zeg u dus: De pisserie is nog niet open. En moest de pisserie open zijn, dan nog kunt gij hier niet pissen, want dat is hier alleen voor mannen. En moest ge nen man zijn die wilt pissen als de pisserie open is, dan zou ik u eerst doen betalen, want volgens mij zijt gij geen haar ver te vertrouwen.

JEANINE: Ik pis hier wanneer en zoveel of dat ik wil. Oké?

JEANETTE: *Ze steekt dreigend haar borsten vooruit.* Kijk, dat moet ge nu echt ne keer proberen zie.

JEANINE: *Ze steekt op haar beurt haar borsten vooruit.* Nu moet ge ne keer goed luisteren naar wat dat ik u ga zeggen. Al begin ik scheel te kijken van den druk op mijn blaas omdat ik zo dringend moet pissen, nog wil ik het niet doen op uwe wc.

JEANETTE: Wat mankeert er aan mijne wc?

JEANINE: Volgenst mij is 't al een tijdje geleden dat er ne keer nen wc-borstel gepasseerd is.

JEANETTE: Madam heeft kritiek op... *Ze gaat naar haar rieten boodschappentas en haalt er een fles Viakal ontkalker uit. Ze komt er mee bij Jeanine.* Al ooit ne keer ontkalt geweest met Viakal?

JEANINE: Als ik dat hier ga onderhouden, dan...

JEANETTE: Pardon? Moest madam dat laatste nog ne keer willen herhalen.

JEANINE: Ge zijt blijkbaar nog niet op d' hoogte.

JEANETTE: 'k Krijg gelijk ook dienen indruk.

JEANINE: Ze hebben mij gevraagd om hier pippimadam te worden.

JEANETTE: Ze...

JEANINE: Ja, morgen beginnen.

JEANETTE: Gij... Dus morgen zoudt gij hier... Luistert ne keer hier, hé rostekop. Als ge maar niet peinst dat gij hier mijn jobke gaat komen afpakken. Ik ben content van mijnen job en de mannen die hier naar den dancing komen, zijn content dat ze bij mij mogen komen pissen. En ook daarbij: Rosse wijven commeren teveel.

JEANINE: Wel een stout muilke, hé gij.

JEANETTE: Wat had ge verwacht? d' Evrouwe komt mijn werk afpakken en ik zou nog vriendelijk moeten zijn ook. Ge vraagt wel veel hé.

JEANINE: Ik kom juistekes uw werk niet afpakken. Wij worden collega 's.

JEANETTE: Minuutje voor Brussel. Ge wilt zeggen...

JEANINE: Dat er hier vanaf morgen twee pipimadammen gaan werken, ja.

JEANETTE: *Ze voelt aan haar hart en doet of ze echt onpasselijk wordt.* 't Is precies of dat ik nen liter wc-ontstopper in ene keer uitgedronken heb.

JEANINE: Ze vinden dat er een pipimadam moet bijkomen. Te druk. De mensen moeten te lang aanschuiven.

JEANETTE: Te druk!! Dat ze wat rapper pissen. De rij zal dan direct den helft korter zijn. ... En ze hebben u gevraagd om...

JEANINE: Ja, voor u staat de meest geschikte kandidate.

JEANETTE: *Degenererend.* De meest... En zonder mij daar iets over te zeggen.

JEANINE: *Ze haalt haar schouders op.* Ja...

JEANETTE: Niet 'ja', maar 'nee', want ik weet van niets.

JEANINE: Moet dat?

JEANETTE: Als ter iemand den helft van mijnen boterham komt afpakken, ben ik daar wel geern van op de hoogte. En vanaf morgen zoudt gij hier dus ook...

JEANINE: Vanaf morgen starten ze met een nieuw concept en verwachten ze dubbel zoveel volk.

JEANETTE: Dat wilt daarom wel niet zeggen dat ze dubbel zoveel gaan pissen hé.

JEANINE: Ik kan maar zeggen wat dat ze mij gezegd hebben.

JEANETTE: En ik ga u ook ne keer wat zeggen. Als gij hier komt werken, gaan we goed afspreken. Gij brengt het wc-papier mee en kuist de brils af. Ik zal aan 't tafelke zitten en ontvangen.

JEANINE: En gij ziet dat waarschijnlijk compleet zitten?

JEANETTE: Zal wel zijn.

JEANINE: Ik precies al heel wat minder. 't Stoort u waarschijnlijk ook niet dat ik al de vuile werkskes en de investeringen zou doen en gij al de schone en de ontvangsten?

JEANETTE: Onderaan de ladder beginnen, hebt ge daar ooit al van gehoord? Wie is ter hier den ancien? Vier jaar zit ik al in de wc-business. Hoeveel jaar pipimadam staan der op uwe cv?

JEANINE: Ik heb vierendertig jaar in een frituur besteld, maar verleden maand is ze ontploft.

JEANETTE: Weet ge wat dat voor mij ideaal geweest zou zijn? Dat ge mee ontploft waart met uw frituur. Pas op, 'k heb niets tegen u persoonlijk hé.

JEANINE: *Ze wendt zich af en doet alsof ze gaat huilen.* Is het al niet erg genoeg misschien?

JEANETTE: Dat gij mee den helft van het pipigeld naar huis gaat gaan, zal wel zijn.

JEANINE: Dat mijnen André in die frituur stond als ze ontploft is. ... Hij was letterlijk in frieten.

JEANETTE: Uwe vent... Ja, excuseer, maar ik kon wel niet weten... En waart ge der bij als...?

JEANINE: Ik stond aan den overkant van de straat.

JEANETTE: Hooo, was een wreed zicht zeker? Uwe vent zo voor uwen neus in frieten door de lucht zien vliegen?

JEANINE: Den thermostaat die niet meer marcheerde, waardoor dat alles oververhit geraakt is en...

JEANETTE: Zijn dat patatten.

JEANINE: *Doet alsof de emoties haar te sterk worden. Ja, niet iedereen kan natuurlijk zeggen dat ze haren vent in frieten zien vliegen heeft.*

JEANETTE: *Terwijl ze naar de stoel gaat die bij het tafeltje staat. Stelt u voren zeg. Ge ziet uwe vent in zijne gehelen de lucht invliegen en in frieten weer naar beneden komen. Ze komt met de stoel naar het midden van het toilet bij Jeanine. Zet u een beetje, dat ge wat kunt bekomen van de emotie.*

JEANINE: *Ze gaat zitten. Merci.*

JEANETTE: *Amaar zeg, ik kan mij dat niet voren stellen dat mijne vent... Knal!! Ze kijkt naar omhoog en dan naar omlaag.*

JEANINE: *Ze trekt haar neus eens diep op en zet haar emoties opzij. Maar 't kan mij niet schelen.*

JEANETTE: Dat uw frituur in de lucht gevlogen is. Goed verzekerd?

JEANINE: Dat hij in frieten gevlogen is.

JEANETTE: Ge...

JEANINE: Die smeerlap zat bij andere vrouwen.

JEANETTE: Hebt ge hem betrappt met een ander madam in uw bed?

JEANINE: Nee, maar ik heb wel al twee keer een lang blond haar op mijn hoofdkussen gevonden. Ik ben ros en als de zon op mijne vent zijn hoofd scheen, kondt ge der u in spiegelen. Hoe kan der dan een lang blond haar op mijn hoofdkussen liggen?

JEANETTE: Ge moogt er toch niet op peinzen dat, tebinst dat ge als vrouw naar den Action zijt om plastieken potjes om uw zelfgemaakte stoverijsaus in te doen, der een ander madam met haar hoofd op uw hoofdkussen ligt. *Ze wrijft over haar arm. Oh kijk, mijn haar komt er van recht als ik er alleen al maar aan peins. Maakt een overdreven gebaar en geluid van gedegouteerd zijn. Aaahhh!!!*

JEANINE: Nen smeerlap, dat was het. Ik kan met geen woorden beschrijven hoe content dat ik ben dat hij zijn eigen doen ontploffen heeft.

JEANETTE: Zeg... Ge zijt toch zeker dat gij dienen thermostaat niet ontregeld hebt.

JEANINE: 'k Ben nog altijd kwaad op mijn eigen dat ik er nooit op gepeinsd heb. ... Ik ben nooit elders geweest. Dikwijls goesting gehad, maar nooit gedaan. *Ze schiet nu plots in een colère.* Maar was ik niet beter, iedere keer als ik goesting had, ook elders geweest? Hé?! Want wie zegt mij dat hij, iedere keer als 't hij goesting had om elders te gaan, ook niet elders geweest is? Maar nu weet ik het wel zeker: Iedere keer als ik goesting heb om elders te gaan: elders gaan! En iedere keer als ik geen goesting hebt om elders te gaan, mijzelf op andere gedachten brengen en toch elders gaan.

JEANETTE: Is dat niet een beetje van 't goeie teveel?

JEANINE: Wat van 't goeie teveel? Als ik nu vind dat ik iedere keer dat ik erop peins van elders te gaan, elders moet gaan, wie zijt gij dan om dat van het goeie teveel te vinden? Wat hebt gij te maken met mijn privéleven? Gij laat mij hier maar gewoon heel mijn huishoudelijke misserie vertellen. Waarom zegt gij niet: 'Madam, dat interesseert mij niet Ge zijt naar hier gekomen voor te werken.'?

JEANETTE: Eh, krijg nu 't vliegend schijt. 't Zal nu nog mijn schuld zijn. Wie houdt er u tegen om nen wc-borstel te pakken en te beginnen mee de bruine strepen uit te potten te borstelen.

JEANINE: En gij peinst dat ik...

JEANETTE: Als ter hier meer dan één pipimadam rondloopt, lijkt het mij vanzelfsprekend dat ik, met mijn ruime ervaring, ploegbaas wordt. ... En het is niet aan de ploegbaas om de bruine strepen uit de potten te borstelen. En als ploegbaas zeg ik u ook dat ge u een beetje meer gaat mogen opkleden als ge hier uwen boterham wilt verdienen.

JEANINE: Ik ben wie dat ik ben.

JEANETTE: Ge zet u achter uw tafel met nen trui met een rolkraag en der moet niemand pissen. Ge zet u achter uw tafel met een bloes met nen diepen décolleté en ze pissen voor dood.

JEANINE: Dat is u prostitueren.

JEANETTE: Misschien had gij beter thuis ook een bloes met nen diepen décolleté aangedaan. Dan was uwe vent niet elders moeten gaan.

JEANINE: *Ze maakt met haar hand een gebaar dat ze beter kan zwijgen.* 't Is maar dat ik anders met plezier ook bij u ne keer de bruine strepen wegborstel.

JEANETTE: En kunnen we nu bij het werk blijven, alstublieft? Dat is hier nen dancing met internationale uitstraling en geen plaatselijke frituur van achter een kerk hé. ... Een beetje achtergrondinfo voor dat we der aan beginnen. Wat doet ge als er een voyageur met wc-papier komt?

JEANINE: Als ge er nodig hebt, kopen. Als ge geen nodig hebt, zeggen dat het voor naaste keer zal zijn.

JEANETTE: 'k Peins toch dat ge beter weer stoverijsaus zoudt maken. Het eerste wat ge altijd doet, nodig of niet nodig, is de verhouding prijs-kwaliteit bekijken.

JEANINE: Kwaliteit! Voor wat zou wc-papier nu kwaliteit moeten hebben?

JEANETTE: Nooit gehoord van het aantal lagen dat wc-papier heeft. g' Hebt rollen met drie lagen, met twee lagen en de volgende stap is met de vinger der lossen door. ... Wat doet ge als ge gewaarwordt dat u wc-papier te rap mindert?

JEANINE: Uw reserverol der wat vroeger naast zetten.

JEANETTE: En die ook laten meeschoepen.

JEANINE: Ge gaat mij nu toch niet wijsmaken dat er hier zijn die wc-papier meepakken.

JEANETTE: We zijn der al hé. Geen ervaring. Gene metier de pipi. Als ik zeker ben dat er iemand wc-papier meegeschoept heeft en het is nen vaste klant, heeft hij het de volgende keer dat hij komt kakken, schudden. Vlak voor dat hij wilt betalen, pak ik mijn bordje met: 'Service: zestig cent' weg en zet ik er eentje met: 'Service: twee euro en een half' in de plaats. 'Sorry, ze hebben mij juist gebeld dat de prijs van het wc-papier opgeslagen is.'

JEANINE: Maar waarom pak er nu iemand wc-papier mee naar huis?

JEANETTE: Dat moeten we ons niet afvragen. Gewoon de misdaad bestraffen. Of met andere woorden: Zorgen dat we der geen financiële aderlatingen aan overhouden. En pas op, dat is nog maar nen kleine vorm van criminaliteit hé.

JEANINE: Ge wilt zeggen...

JEANETTE: Dat ge hier binnen de kortste keren ook gaat geconfronteerd worden met - internationaal georganiseerde wc-criminaliteit.

JEANINE: Gasten die wc-potten meepakken.

JEANETTE: Nog niet meegemaakt. En het zou mij eerlijk gezegd ook niet kunnen schelen. Valt onder de noemer: 'Materialen eigen aan het gebouw'. Dat zijn kosten voor den baas. *Ze loopt nu naar de gang die naar de ingangdeur gaat. Ze roept in de gang. Voor die vuile strandjeanette!!!*

JEANINE: Uih...?

JEANETTE: Hij heeft vroeger nog onder mijne rok gezeten en... *Ze komt terug bij Jeanine.* En voor de rest ga ik daar nu niets meer over zeggen. ... De Chinese wc-maffia.

JEANINE: Ge wilt zeggen dat de Chinese...

JEANETTE: Ja. Die gasten proberen van nen percent van uw pipirecette af te pakken.

JEANINE: En die komen hier...

JEANETTE: Aan alles waar dat er in het nachtleven iets te verdienen valt, willen ze hun deel van. Twee weken geleden stond er hier zo al met ne keer nen kerel van die Chinese Maffia naast mij. 'Wat zoudt gij ervan vinden moest ik eerst bij u kakken en dan weglopen met uw geld?'

'k Zeg: 'Wat zoudt gij der van vinden, moest ik u ne keer gebruiken als wc-borstel en der u nog doen voor betalen ook?' En weg was hij. ... Zonder kakken.

JEANINE: Gij durft.

JEANETTE: Nee, ik ben een vrouw met ballen aan haar lijf. *Ze kijkt naar haar kruis en lacht enorm.* 't Is dan nog waar ook. Verstaat ge mij nu? Als ge hier komt werken en ge kent de knepen van het vak niet, dan is mijn commerce binnen de kortste keren naar de zak.

JEANINE: Ja man, dat is hier echt wel gene kak hé.

JEANETTE: *Ze neemt een hautaine houding aan. Pipimadam is wel een vak hé. Ze gaat naar de deur waarop staat 'Privé', ze opent deze en neemt een paar blauwe plastic handschoenen uit een bak. Ze komt terug bij Jeanine en geeft ze aan haar. En volgens mij is 't nu tijd om deraan te beginnen. Ze wijst op de deur waarop staat 'Privé'. Daar staan der pullen met bleekwater. Ge giet overal een goed scheut bleekwater in de potten. Terwijl dat dat bleekwater zijn werk doet, haalt ge al de vuilbakskes uit de wc's en giet ge ze leeg in die grote vuilbak in dat kot. Ondertussen zal dat bleekwater zijn werk gedaan hebben. Terwijl dat ge de vuilbakskes weer zet, draait ge ne keer goed met de wc-borstel in de pot. Als ter dan nog overschot van filet americain aanhang, pakt ge de pul met wc-ontstopper.*

JEANINE: Moest het u interesseren, ik ben Jeanine.

JEANETTE: En ik ben Jeanette.

JEANINE: *Kijkt haar bedenkelijk van kop tot teen aan.*

JEANETTE: En als ge der ook maar op peinst om mij ene keer met Jean aan te spreken, sas ik door.

TWEEDE SCÈNE

Locatie: Woonkamer van Jeanine.

Dinsdag 3 april 22u40.

De achterkant en de linkse zijkant van het toilet van de dancing worden niet verlicht.

De gang die naar de ingang van het toilet gaat, is ook de gang die naar de ingang deur van de woonkamer gaat.

In het midden van de scène staan twee éénzits met daarvoor een salontafel. Tussen de éénzits staat een staande lamp die brandt. De stoel uit het decor van het toilet van de dancing die tegen de rechtse zijwand staat, is verdwenen. Het tafeltje staat er nog steeds, maar de toiletpullen van Jeanette zijn verdwenen en hebben plaatsgemaakt voor een fles met drank, twee wijnglazen, drie whiskyglazen en een hoopje papieren.

Tegen de muur hangen verschillende foto's van Jeanine en André. Het hoofd van André is overal weggeknipt.

Jeanine en Jeanette zitten beiden op hun knieën achter de salontafel. Rechts van hun beiden staat een kartonnen doos. Op de salontafel staat een fles wijn met twee lege glazen. Op de tafel liggen nog een aantal muntstukken. Jeanette verdeelt het geld. Ze gooit het geld in de kartonnen dozen.

JEANETTE: **Nen euro voor u en nen euro voor mij. Drie keren vijftig cent voor u, drie keren vijftig cent voor mij. Tien cent. Tien cent. Nog ne keer vier euro voor u en vier euro voor mij. En die laatste tien cent...** *Ze gooit het geld speels in de doos van Jeaninne. ...doe ik u cadeau. Al het geld is nu verdeeld. Wat was dat zeg. Volgens mij is ter op nen paasmaandag nog nooit zoveel gepist geweest of dit jaar. We zouden der beter nog enen op drinken. Ze neemt de fles wijn en wil uitschenken. De fles is leeg. Al lachend. Den tijd dat er nog wijn in die fles zat, is blijkbaar ook gepasseerd. Goed zat zijn, zal dus voor nen andere keer zijn. Ze gaat in een zetel zitten.*

JEANINE: **Ik heb nog iets in huis voor speciale gelegenheden.**

JEANETTE: **Dan zou ik daar zeker gebruik van maken. Vier dagen geleden kon ik u niet horen of zien en nu zit ik hier in uwe zetel ons geld te tellen. Ja man, wat was dat als gij donderdagavond in die wc binnenkwam. Moest het mogelijk geweest zijn, ik had u, juist gelijk uwe vent laten ontploffen. Ik peinsde: 'Die komt hier gewoon een beetje mijnen boterham afpakken.'**

JEANINE: **Ze staat recht en schopt tegen haar kartonnen doos met geld. Der is toch geld genoeg voor twee boterhammen.**

JEANETTE: **Die strandjeanette had mij dat wel niet gezegd dat er vanaf het paasweekend met thema's ging gewerkt worden en dat hij daar tot in Holland reclame ging voor maken hé.**

JEANINE: **En of dat dat themaweekend gewerkt heeft. Had gij verwacht dat die muziek uit the 80's nog zo populair zou geweest zijn?**

JEANETTE: Zal wel zijn. Dat is ook mijn favoriete muziekperiode. En die playbackshows!!

JEANINE: Hebt gij...?

JEANETTE: In de week was ik Jean. In 't weekend Madonna.

JEANINE: In dienen tijd...

JEANETTE: *Ze vult haar zin aan.* ...Droeg ik in de weekends ook al nen soutien, ja. Ooh, dat waren fantastische momenten voor mij!! Dan kon ik mij voor den eerste keer echt vrouw voelen. Ik deed van 's morgens mijn showkieren al aan en zei tegen mijn moeder dat ik in de sfeer moest komen. Mijn moeder en tante Carine vonden dat fantastisch dat ik een vrouw playbackte en gingen altijd mee om mij te schminken. Den dag achter dat ze doorhadden waarom dat ik per se Madonna wilde playbacken, heb ik mijn eigen mogen schminken. Maar eigenlijk moesten ze het al veel vroeger geweten hebben.

JEANINE: Dat ge verkeerd geboren zijt.

JEANETTE: Voor mijn Plechtige Communie mocht ik mij een nieuw bed kiezen. Een roze!! En nog hadden die dat niet door hé! En Darline, mijn buurmeisje. Die was nog stommer, want die dacht aan niets anders dan aan verliefd op mij worden. Ze wilde per se mee mij op een van God vergeten plaatske gaan zonnen. Bikini, monokini, zonder kini.

JEANINE: Maar geen avance.

JEANETTE: Nee, geen beweging in te krijgen. In heel de straat wilde iedere gast mee haar vrijen, behalve den dienen met wie dat zij wilde. Die heeft er juist geen complexen bij het seksen aan overgehouden.

JEANINE: Voor mij zijn eind de jaren tachtig wreed heavy geweest. Ik was smoorverliefd op André en dan heb ik, zonder dat ik het doorhad, meegewerkt aan nen bankoverval.

JEANETTE: *Enthousiast.* Amaar zeg! Spannend. En...?

JEANINE: Vlak voor Kerstdag staan we gereed om met den auto te vertrekken en zegt hij: 'Gij rijdt.' Als we aan de Generale Bank komen, doet hij mij stoppen. Hij trekt zo een muts, waarbij dat ge nog juist uw ogen kunt zien, over zijne kop en zegt: 'Hier ga ik juist ne keer binnen en buiten springen.'

JEANETTE: En gij had niet door waar dat hij met bezig was?

JEANINE: Ik peinsde gewoon dat zijn oren koud hadden.

JEANETTE: In die tijd waart ge echt achterlijk of wat?

JEANINE: Totdat hij een pistool uit zijnen binnenzak haalde natuurlijk.

JEANETTE: Amaar zeg! Gij hebt echt wel een avontuurlijk leven gehad als ge jong waart hé. Echt spijtig dat ik u niet eerder leren kennen heb. En met hoeveel is 't hij weergekeerd?

JEANINE: 't Spijtige was dat die geldkoeriers die alle dagen het geld kwamen ophalen, twee uren daarvoor ook al gepasseerd waren.

JEANETTE: Op de juiste plaats op het verkeerde moment heten ze dat.

JEANINE: Doordat hij genen tweede keer met zo een muts op in nen bank durfde binnengaan, werden de plannen om voorgoed naar Hawaiï te vertrekken, gewijzigd en heeft hij met dat geld die frituur gekocht.

JEANETTE: Kijk, 't is 't zelfde met mij hé. Was ik er iets vroeger geweest, was het wel prijs geweest.

JEANINE: Hebt gij ook nen bank helpen overvallen?

JEANETTE: *Ietwat verveeld.* Was ik een jaar eerder geboren, dan was ik mijn zuster geweest. Het feit dat ik zo ben, dat is de schuld van mijn moeder.

JEANINE: Wat heeft u moeder te maken met het feit dat gij als half en half geboren zijt? *Ze gaat naar het tafeltje tegen de rechtse zijwand om twee glazen Picon uit te schenken.*

JEANETTE: Zij wreef altijd maar over haren buik en zei tegen mijn zuster: 'Binnenkort krijgt ge een zusterke.' Ofwel zat de gebuurte waar dat we woonden der voor iets tussen. In mijn straat werden der in een bepaalde periode alleen maar mannekes geboren. Geestig zun! Vier keren per dag met de gasten uit mijn gebuurte op een rij gaan staan en oefenen om minstens twee meter ver te kunnen pissen. En alle dagen meten om te kijken of dat hij al gegroeid was. Die droomden allemaal van minstens twintig centimeters hé.

JEANINE: En gij...

JEANETTE: *Ze vult Jeanine haar zin aan.* ...Kon niet anders of daar aan meedoen. Ja, ik kon moeilijk zeggen dat ik niets liever zou gehad hebben dat hij, inplaats van nen halve centimeter groeien, dienen dag twee centimeters zou krimpen.

JEANINE: The 80's. Dat waren nog ne keer tijden hé. *Jeanine is klaar met twee glazen Picon uit te gieten. Ze komt met de glazen bij Jeanette en geeft haar een glas.* **Op de valse start, die uiteindelijk dan toch nog meegevallen is.**

JEANETTE: 'k Moet eerlijk zeggen; ge valt beter mee dan dat ik verwacht had. Santé. *De drank is duidelijk heel sterk.* Millidjuu, ge zijt zeker dat ge u niet gemist hebt van ingrediënten en dat ge der in de plaats van een scheut alkool, een scheut ammoniak ingedaan hebt?

JEANINE: Zelfgemaakte Picon.

JEANETTE: Ja, hallo, volgens mij blijft hij vanbinnen aan de darms plakken.

JEANINE: Uwe smaak niet?

JEANETTE: Alles is goed, als ik er maar zat van word. Achter zo een weekend is het beste voor mij dat ik mij ne keer goed zat drink om af te kicken.

JEANINE: Valt voorlopig toch mee.

JEANETTE: Zeker dat! Zo 'n schoon beroep dat het is. Van het moment dat ik thuiskom, mis ik het al. Dat contact met de mensen. De geur van die goerikerspullen. Ooohhh! Soms als ik thuiskom, mis ik het zodanig dat ik mij een vol uur op mijne wc ga gaan zetten en een pul of twee van dat goedriekkersspul in mijn kamer leegspuit.

JEANINE: Een echte pipimadam hé.

JEANETTE: De meeste van die weekendpissers zijn ook mijn sociale contacten hé. Ik weet daar zo goed of alles van. Wie dat er achter dat hij gepist heeft zijn handen wast en wie niet. Wie dat er op zijn geld zit en maar komt pissen als zijn blaas overvol zit en wie dat er drie, vier keren op nen avond komt pissen uit verveling.

JEANINE: Ja, slaapwel, dus gij weet van al die gasten...

JEANETTE: Oog hebben voor detail hé. *Ze lacht.* Aan de hand van hoever dat ze van de piscine gaan staan, kan ik, mee een correctie van zeven millimeters, bepalen hoelang...

JEANINE: En wordt gij nooit verliefd op ene van uw sociale contacten?

JEANETTE: Privé en werk gescheiden houden, hé kind. Met die Hollanders die der van 't weekend waren, zou dat wel een stuk moeilijker worden. Man, waren dat joviale gasten.

JEANINE: En beleefd. 'Hallo dames, is het oké als we effe een fluitje komen pissen?'

JEANETTE: En geen gêne hé. Hebt ge dat gezien? Die staan, terwijl dat ze aan 't pissen zijn, ongegeneerd over dat tussenschot bij de gebuur naar zijn brandslang te kijken.

JEANINE: Is wat anders dan die charels die zodanig beschaamd zijn dat ze niet nevenst iemand anders durven staan en in nen wc kruipen voor te pissen.

JEANETTE: Weet ge wie dat er ook altijd in de wc kruipen? Die gasten die willen snuiven. Ik heb dagen gehad dat ik de witte poeder onder de wc-deur zag wegwaaien. *Ludiek.* Maar... 't voornaamste is dat ze betalen om hun overtoollig vocht kwijt te geraken.

JEANINE: En...! *Ze schopt tegen haar kartonnen doos met geld.*

JEANETTE: No pipi, no fun! *Ze wil zwierig rechtop staan uit de zetel. Doordat ze al heel wat gedronken heeft, lukt dat niet echt. Ze heeft moeite om rechtop te blijven staan. Ze moet noodgedwongen weer gaan zitten. Oeeteeeee!!! Ne keer herbeginnen. Ze kijkt naar Jeanine, kucht en staat nu gemaakt deftig rechtop. Die zelfgemaakte Picon van u plakt aan de ribben zun!! Ze stapt in het rond terwijl ze zich met haar hand koelte toewuift. Ze bemerkt een foto die ophangt aan de rechtse zijkant van het decor. Amaar zeg!! Ge moet dat hier nu zien. Den dienen heeft geen hoofd meer. Ze kijkt nu naar een andere foto. En den dienen hier ook niet.*

JEANINE: Dat was dienen André van mij die daar opstond.

JEANETTE: *Ze lacht.* Dat is een goeie dat. Op zijn werk is 't hij in frieten gevlogen en thuis is 't hij zijn hoofd kwijtgeraakt.

JEANINE: Dat gemeen blond wijf was er beter bij geweest als hij in frieten vloog. Stelt u voor zeg. Die stond hier vanmorgen aan de deur.

JEANETTE: *Ironisch.* Om u te condoleren met uw zwaar verlies?

JEANINE: Ze beweert dat hij haar, vlak voordat hij de lucht in gevlogen is, nen gouden collier beloofd heeft. Madam vindt dat ik haar die nu moet geven.

JEANETTE: Amaar zeg!! En ik die peinsde dat ik een rare was. Wat hebt ge gezegd?

JEANINE: Dat het enige dat ze van mij kon krijgen nen stalen kabel was voor haar aan op te hangen.

JEANETTE: Ge moet maar durven hé.

JEANINE: 'k Heb vierendertig jaar zijn vette frieten gebakken en zijn stoverijsaus gemaakt. Zijn kousen gestopt en zijn vuil onderbroeken gewassen. En dan zou der een del, waardat hij af en toe ne keer mee in mijn bed lag, komen vragen...

JEANETTE: *Ze neemt een brief die op het tafeltje ligt.*

JEANINE: Zijn we curieus of zijn we wreed curieus?

JEANETTE: *Ze leest wat er op de enveloppe staat.* Baloise verzekeringen. Is dat voor...?

JEANINE: Als ze akkoord gaan met den theorie van het parket, zou ik vierenvijftigduizend euro krijgen van de verzekering.

JEANETTE: Nen mens zou voor minder zijn frituur doen ontploffen met zijne vent der bij. Twee vliegen in ene slag.

JEANINE: Hij is meer waard dood dan levend.

JEANETTE: Allee, binnenkort zal het gedaan zijn met rollen wc-papier rond te lopen in uwe kaba.

JEANINE: Ik ga het maar het geloven als dat geld op mijn rekening staat. Ge kent verzekeringen hé. Hebt gij der nooit op gepeinsd voor een ander jobke te doen?

JEANETTE: Hebt ge iets in gedachten voor mij?

JEANINE: Kuisvrouw, of...

JEANETTE: Kuisvrouw. Ge weet toch wat dat een kuisvrouw doet? ... Wc's kuisen. ... Aan den helft van de prijs van wat dat ik nu verdien.

JEANINE: Hoe zijt gij daar eigenlijk terecht gekomen in die dancing?

JEANETTE: Ik werkte op den bureau van een koekskesfabriek die gespecialiseerd was in vanillewafelkes bakken als Jean, den assistent van den boekhouder. In 't weekend deed ik travestieshows. Allemaal geen probleem totdat den drang in mij zodanig groot werd dat ik niet als Jean, maar als Jeanette naar mijn werk gegaan ben.

JEANINE: En...?

JEANETTE: Den hoofdboekhouder was voorzitter van de kerkfabriek, 'k moet u geen tekening maken zeker. Hij heeft eerst twee keer gekeken of dat ik het wel was vooraleer dat hij mij mijne C4 gegeven heeft en mij juist gene wafel op mijn kaak verkocht heeft. End of story.

JEANINE: En waren der ook voordelen aan, aan uwen acte de presence?

JEANETTE: *Met een zekere fierheid.* Ik was niet langer Jean, maar Jeanette. Achter meer dan vijfenveertig jaar had ik het aangedurfd te tonen wie dat ik eigenlijk was. *De fierheid maakt plaats voor een vorm van gelatenheid.* ... Maar 'k heb er wel nen prijs voor betaald. Van vandaag op morgen op straat met honderdvierenveertig euro op mijn zichtrekening en drieëndertig euro op mijn spaarrekening.

JEANINE: En gemakkelijk nieuw werk gevonden?

JEANETTE: *Ironisch.* Zeker dat! Ze stonden te springen voor nen half en half in dienst te pakken. Drie maanden daarachter had ik al evenveel huurachterstand voor dat appartementje waar dat ik woonde en ben ik dan maar afwasser geworden in 'café Routier'.

JEANINE: En stond ge als Jean of als Jeanette achter den afwasbak?

JEANETTE: *Gepikeerd.* Jean, die bestaat sedert mijnen acte de presence in die koekskesfabriek niet meer, ja. Die is dood en begraven!

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: Maar uwe Jean is ter nog wel.

JEANETTE: *Geïrriteerd.* Mijne Jean is ter nog, ja.

JEANINE: Is wel niet simpel als ge seks wilt zeker? Ge doet alsof dat ge Jeanette zijt, maar ge zijt Jean. Ge doet alsof dat ge gene piet hebt, maar hij is ter nog wel. Ge wilt seks als Jeanette, maar in plaats van een streepke, hebt ge een stokske. Door 't feit dat ge seks wilt als Jeanette, hebben die waar dat gij seks mee wilt, geen streepke, maar ook een stokske. Hebt gij nog nooit gehad dat er iemand was met een stokske die peinsde dat gij een streepke had?

JEANETTE: *Geïrriteerd.* Ik wil daar niet aan herinnerd worden, oké.

JEANINE: Dat kunt ge niet menen! Zijn der echt geweest die peinsde dat uw stokske al een streepke geworden was?

JEANETTE: *Ze wendt zich af in haar zetel.*

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: En meer of ene keer of...?

JEANETTE: *Ze neemt een andere houding aan in haar zetel, maar blijft afgewend zitten.*

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: Eigenlijk zijt gij nen homo.

JEANETTE: *Ze draait zich snel in haar zetel, richting Jeanine.*

JEANINE: Ah ja. Zij hebben een stokske. Gij hebt een stokske. Als ter twee met mallekaars stokske...

JEANETTE: Ik ben tijdelijk homo, ja. Uit noodzaak.

JEANINE: *Ze staat recht en speelt een rollenspel. Ze kijkt naar het publiek. Er komt een vrouw bij de dokter. En hoe voelt ge u, mevrouw? Ze speelt nu weer iemand anders. Ik zit in mijn overgangsfase, dokter.*

JEANETTE: *Lacht u eigen een beetje uit, hé zeg. Ze wendt zich weer af in de zetel.*

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: *Maar der is dus al ne keer nen vent geweest die peinsde dat gij een echte madam waart.*

JEANETTE: *Ze reageert niet.*

JEANINE: *Pas op, als ge opgekleed zijt, ziet ge der ook een echte madam uit hé.*

Het gesprek valt even stil.

JEANETTE: *Ze kijkt nu richting Jeanine. Dat ging dus eigenlijk vanzelfs hé.*

JEANINE: *Dat hij peinsde dat gij een echte madam waart.*

JEANETTE: *Ja. Nee. Ook, ja. Ze verduidelijkt. Dat was precies normaal dat wij seks gingen hebben. Die vent deed dat twee keren in de week met iemand die opdiende in het café waardat ik den afwas deed. Zij was dienen dag in verlof en...*

JEANINE: *En wat?*

JEANETTE: *Ik moest haar werk overpakken.*

JEANINE: *Gij hebt hem dus uwe Jean laten zien.*

JEANETTE: *Ja, zeg! Ik was op dat moment een alleenstaande vrouw die goesting had hé. ... Iedereen in dat café had door dat ik nen rok droeg, maar anders geassembleerd was... behalve die vent. Het moment dat ik mijne rok liet zakken en hij zag dat ik vanonder nog altijd Jean was, veranderden zijn ogen in nen stroboscoop.*

JEANINE: *En...?*

JEANETTE: *'En', niet hé. Ik zag het zitten met hem, maar hij niet met mij. We zijn dan maar naast mekaar aan den toog gaan zitten. Op 't eind van den avond waren we alle twee zo zat dat ik vergeten was dat ik een alleenstaande vrouw met goesting was en hij... bij hem zou het zelfs niet meer gelukt zijn.*

JEANINE: *En daar is 't bij gebleven?*

JEANETTE: *Voor dienen avond wel, ja. Wat dan we mekaar dienen avond aan den toog allemaal verteld hebben, weten we niet meer, maar sedertdien zijn we vrienden zonder benefits. Als ik met een karweitje zit waar dat ik mij als vrouw geen gat aan zie... een telefoontje en hij staat daar. Tenandere één van de dagen zult ge hem ook wel ne keer ontmoeten.*

JEANINE: *Veel goesting om in café Routier schotels af te wassen heb ik anders niet.*

JEANETTE: *In den dancing! Als het op ontstoppen van afvoerbuizen op aan komt, zijn mijne maat en ik het perfecte team. Hij zit buiten aan den uitgang van de afvoerbuiz.*

Ik aan de wc-pot met de verstopte buis. Ik steek via die wc-pot een ijzerdraad met zo een lus eraan in die verstopte afvoer en begin te kotten. Den draad erin en roepen: ‘Ziet ge hem al?!’ ‘Nee!!’ Kotten. ‘Ziet ge hem al?!’ ‘Nee!!’ Kotten. ‘Ziet ge hem al?!’ Amai!! Achter twee dagen hing die stank nog in zijnen neus.

JEANINE: En die vent doet dat zomaar allemaal.

JEANETTE: Die doet dat zomaar, ja.

JEANINE: Voor uw schoon ogen.

JEANETTE: Voor mijn schoon ogen, ja.

Het gesprek valt even stil.

JEANETTE: Ik heb hem natuurlijk wel beloofd op het moment dat Jean vanonder Jeanette geworden is, hij den eersten is die...

JEANINE: Al lachend. Ge hebt er hem toch wel bijgezegd dat het kan zijn dat hij nog een beetje geduld gaat moeten hebben?

JEANETTE: Gepikeerd. Geestig hoor. Ha ha ha ha ha. Ze wendt zich af in haar zetel.

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: Maar gij wilt u dus echt laten opereren.

JEANETTE: Wat had ge gepeinsd? Dat ik voor de rest van mijn leven met nepborsten wil rondlopen die ge... Ze staat op en beweegt met haar borsten van links naar rechts en van onder naar boven. ...van links naar rechts, van onder naar boven en binnenste buiten kunt draaien?

JEANINE: Speels. Als wij als kind moederke en vaderke speelden, stak ik daar altijd appelsientjes in.

JEANETTE: Gepikeerd. En wat is 't volgende dat ge gaat vertellen? Dat ge de dochter van de fruitboer zijt? Ze gaat zitten en wendt zich af in haar zetel.

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: Eigenlijk hebt gij dus van boven iets te weinig en vanonder iets teveel.

JEANETTE: Ze blijft afgewend zitten. In mijn puberteit deed ik iedereen dag een kaarske branden voor het beeld van Onze Lieve Vrouwke omdat ze der voor zou zorgen dat hij toch niet meer zou groeien, maar krimpen. Uren heb ik hem in nen emmer met ijs gehangen om... Ze staat op en kijkt nu naar Jeanine. Diene piet is mij beu. Hoort ge mij?! Beu! Beu!! Beu!!! Ik wil borsten en gene piet! Ze wendt zich af.

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: Stoort dat als ik content ben met wat dat ik heb?

JEANETTE: Mij stoort er niets. Als gij content zijt met uw borsten, des te beter voor u. Ik ben niet content met mijn borsten, want ik heb er gene.

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: Ge wilt dus borsten.

JEANETTE: Borsten en gene piet, ja. Het grote probleem is: Als ge borsten wilt moet ge dervoor betalen. Maar als ge uwe piet kwijt wilt, moet ge der ook voor betalen. Voor veel te kunnen betalen, moet ge veel geld hebben en aangezien dat ik geen geld heb, heb ik nog altijd geen borsten, maar wel nog altijd nen piet.

JEANINE: Ja, man, het zal u maar overkomen dat ge nen piet op overschot hebt. ... Nooit gepeinsd om orgaandonor te worden?

JEANETTE: Nee, maar geen enkel probleem. Voor nen symbolischen euro sta ik hem af.

JEANINE: En tegen wanneer zoudt ge definitief van carrosserie veranderd willen zijn?

JEANETTE: Morgen! Maar de kans is klein dat het gaat lukken.

JEANINE: *Al lachend.* Peinst ge dat ze de vervangstukken niet in stock gaan hebben?

JEANETTE: Geestig hoor. Echt. Ha ha ha. Een beetje met andermans misserie zitten lachen.

JEANINE: Dat was wel azo niet bedoeld hé.

JEANETTE: 't Kan best zijn, maar 't komt dan wel anders over. Ik heb al vanalles gedaan om dat geld bij mekaar te krijgen maar...

JEANINE: Maar...

JEANETTE: *Ze schudt met haar nepborsten.* Maar 't is blijkbaar niet gelukt hé.

JEANINE: En wat is vanalles? *Ze staat recht en gaat naar het tafeltje tegen de rechtse zijwand.*

JEANETTE: Vanalles is vanalles.

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: *Ze giet zich nog een glas Picon uit.* Vanalles is vanalles.

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: Vanalles...

JEANETTE: *Ze gaat ietwat dronken rechtstaan en speelt een scène als liftende hoer.* Ik heb nen tijd met mijn twee duimen in de lucht langs een baan gestaan waardat er veel camions passeerden.

JEANINE: *Ze zet haar glas even op het tafeltje en ze doet speels autostop met haar twee duimen in de lucht.* Ge wilde met twee camions tegelijkertijd meerijden misschien?

JEANETTE: Ik had een abonnement in dat motel op 't einde van die baan waar dat ik met mijn twee duimen in de lucht stond.

JEANINE: En ge deed autostop in den hoop dat er u nen camionneur gratis zou meegepakt hebben naar daar.

JEANETTE: Ik vroeg vijfenzeventig euro als ze een nachtje bij mij wilden blijven slapen.

JEANINE: *Terwijl ze met haar glas terug naar haar zetel gaat. Onderverhuren is wel niet wettelijk hé. Ze gaat zitten in haar zetel.*

JEANETTE: *Ze stapt weg en wendt zich af. Djeezes! Een serieuze conversatie kunt ge daar echt niet met voeren hé.*

JEANINE: *Ze heeft het door. Aaahhh!!! Ze vindt het gênant. Ooohhh!!! Gij hebt u echt geprostitueerd.*

JEANETTE: Als ge gemeen wordt, ga ik nu naar huis hé!

Het gesprek valt even stil.

JEANETTE: Wat moest ik doen? Hé? Op mijn zichtrekening stond er twaalf euro, op mijn spaarrekening vijf euro zevenenvijftig en ondertussen had er ook al nen brief van nen deurwaarder in mijn brievenbus gezeten.

JEANINE: Kijk, ik weet niet of dat ik...

JEANETTE: Verstand op nul, hé kind.

JEANINE: Ja, voor sommige is dat natuurlijk geen probleem. Bij mij zou dat...

JEANETTE: Ik werd daar zot in dat motel! Als ze het met meneer wilden, een broek aan. Als ze het met de halve madam wilden, nen rok aan. Sommige van die tientonnars vroegen of dat ik ook met een klantenkaart werkte. Twee keer betalen, den derde keer gratis.

JEANINE: En hoe zijt ge dan hier terecht gekomen?

JEANETTE: Dat is weer een heel andere story. Op nen avond als ik met mijn twee duimen omhoog langs de baan stond, stopt er nen Porsche. Ik peins: Als we het even rap doen of dat hij hier komt aangereden, ben ik er rap vanaf.

JEANINE: Niet dus.

JEANETTE: Nen meter tweeëntachtig vol complexen! Hij wou seks met nen vent, maar hij moest er uitzien gelijk een vrouw.

JEANINE: Dat was 't hij bij u toch aan 't goeie adres.

JEANETTE: *Ze stapt naar de gang die naar de ingangdeur van de woonkamer van Jeanine gaat en roept. Een vuile strandjeanette, dat is 't!!*

JEANINE: Gij noemt die ook...

JEANETTE: Ik noem die strandjeanette van die Porsche een strandjeanette omdat die strandjeanette van die Porsche en die strandjeanette van den dancing dezelfde strandjeanette is.

JEANINE: Maar den baas van den dancing heeft toch een madam.

JEANETTE: *Ze komt terug naar Jeanine toe. En twee puberdochters die meer pretten dan acné hebben.*

JEANINE: En gij meent dat dus dat hij...

JEANETTE: *Zal wel zijn. Ze speelt het heel deftig en uit de hoogte. Af en toe kan hij niet aan den drang weerstaan... Ze wordt nu weer vrij platvloers. ...en moet er nen Jean bij hem langskomen.*

JEANINE: Potverdomme. Hij is dus echt van alle markten thuis.

JEANETTE: Den dag dat den deurwaarder mij met mijn bed, mijnen stoel en mijn tafel op straat zette, deed hij of dat hij compassie had met mij en mocht ik gratis in een studiootje van hem wonen.

JEANINE: Hij heeft dus toch een hart.

JEANETTE: *Ironisch.* En compassie dat hij gehad heeft met mij! Ik mocht gratis wonen, maar dan moesten de keren dat hij op visite kwam bij Jean ook gratis zijn. Normaal betaalde hij vijfenzeventig euro iedere keer dat hij kwam. Die eerste drie maanden dat het voor niets was, heeft hij zeker vijftwintig keren per maand van mijne Jean gebruik gemaakt. Als ik het uitrekende betaalde ik in de maand juist geen honderd euro per vierkante centimeter voor zijne studio.

JEANINE: En hoe zijt ge dan pipimadam geworden?

JEANETTE: Op nen dag komt hij met nen big smile mijn studiootje binnen en zegt hij dat hij een schoon jobke heeft voor mij. Hij had iemand nodig om achter een kassa te zitten in zijnen dancing.

JEANINE: Maar inplaats van op 't gelijkvloers in den dancing, was 't in de kelder, in de wc.

JEANETTE: Nen echte smeerlap, dat is 't. Op nen zaterdagavond komt hij totaal over zijn toeren binnen in mijn pisserie. Hij was opgestaan met allemaal rode bollen op zijnen totempaal. Ik had genen enen rooien bol op mijne Jean staan, maar toch bleef hij bij hoog en bij laag beweren dat ik hem besmet had. De strandjeanette reed tegen tweehonderd per uur naar d' hoeren, maar ik had hem besmet. Aangezien dat Jean niet meer moest optreden, was ter ook gene gratis studio meer.

JEANINE: Maar ge zijt wel mogen blijven werken.

JEANETTE: Ja, hij kon kiezen: 't was kunnen blijven werken ofwel ging ik ne keer een klapke doen met zijn drie pretmadammen.

JEANINE: Dat is echt wel nen slechte mens.

JEANETTE: *Ze stapt naar de ingangdeur van de woonkamer van Jeanine en roept naar de deuropening.* Een vuil strandjeanette, dat is 't!! En wie was ter de grootste pineut, peinst ge? Hij, bij wie dat er een paar dagen rode bollen op zijnen totempaal gestaan hebben, of ik die van vandaag op morgen weer met heel mijnen inboedel op straat stond?

JEANINE: En dan?

JEANETTE: Heb ik mij een stuk in mijn voeten gedronken. ... Met mijnen maat aan den toog van café Routier. ... Misschien was hij zodanig zat en heeft hij 'ja' gezegd als 't hij 'nee' moest gezegd hebben, maar 's anderdaags werd ik wakker op een veldbeddeke op de tweede verdieping van zijn huis. En daar word ik nog altijd wakker.

JEANINE: Gij woont dus nu nog altijd op dat kamerke...

JEANETTE: The story of my life. Jean wil worden een wife.

JEANINE: En die vent kan zijne pap daarmee koelen dat gij daar zomaar blijft logeren?

JEANETTE: Die vent weet, den dag dat bij mij de verbouwingen achter de rug zijn, ik de vrouw van zijn leven ben.

JEANINE: En ondertussen moet hij maar vergeten dat hij af en toe ne keer goesting heeft.

JEANETTE: Die moet dat niet vergeten.

JEANINE: Wat: 'Die moet dat niet vergeten?' Wat hebt ge gezegd? Ga voorlopig maar ne keer elders.

JEANETTE: Ja. Ik kan niet blijven verlangen dat hij vergeet dat hij goesting heeft hé. En gij? Gij moet toch ook af en toe nog ne keer goesting hebben. Wat doet gij met uw goesting? Uwen André is ondertussen al meer of drie maanden ontploft en daarvoor ging hij al veertien jaar elders.

JEANINE: Als dat smeerlapke maar niet peinsde dat, moest hij niet ontploft zijn, ik niet in actie zou geschoten zijn.

JEANETTE: En nu ne keer in verstaanbare taal, alstublieft.

JEANINE: Hij elders gaan, ik elders gaan.

JEANETTE: Gij...

JEANINE: Als 't hij peinsde dat ik ging blijven zijn vette frieten bakken terwijl dat hij ging gaan jodelen, was hij ferm mis. Op het einde was hij meer niet dan wel in zijn frituur. Alle uitvluchten waren goed genoeg om bij dat gemeen blond wijf te kunnen zijn. We kweekten zelf ons patatten. Drie keer in de week moest hij zagezegd gaan kijken of dat er geen Coloradokevers op ons patatten zaten.

JEANETTE: En zoudt ge hem echt horens gezet hebben?

JEANINE: Iedereen keer als ik colèrig was, zou ik niets liever gewild hebben, maar...

JEANETTE: Uw colère duurde altijd maar een paar minuten.

JEANINE: Ene keer was 't zou goed als prijs. Nen vent die twee keren in de week frieten kwam eten, stelde mij voor om als de frituur gesloten was, met mij nog ne keer de blommekes te gaan buiten zetten.

JEANETTE: Maar 't blommeke heeft niet in bloei gestaan.

JEANINE: Achter vijf minuten in zijnen auto was mijn goesting al over. Altijd maar uit de hoogte doen. Over zijne schone auto, zijn schone positie, over hoeveel geld dat hij verdiende. Het enige dat mij interesseerde was of dat hij getrouwd was.

JEANETTE: Of dat hij getrouwd...?

JEANINE: Het enige gevoel dat ik er wilde aan overhouden, was dat ik iemand ne keer horens gezet had. Hij was al drie jaar gescheiden dus...

JEANETTE: Mens, waar dat gij mee bezig zijt. Bij mij speelde dat allemaal geen rol. Met horens, zonder horens. Als het maar opbracht.

JEANINE: Bij mij moet het niet opbrengen hé, ik heb borsten.

JEANETTE: Ja, maar moest ik er maar kunnen krijgen gelijk die van u, heb ik er toch liever gene.

JEANINE: Wat is ter mis met mijn borsten? Hé?! Hoe kunt gij weten...? Gefrustreerden travestie! Labiel, halfslachtig wezen. Een beetje uw frustraties uitwerken op mijn borsten. 't Is mijn schuld niet dat er bij u vanboven wat te weinig en vanonder wat teveel zit hé.

JEANETTE: Ge moet mij excuseren. Het was niet bedoeling. Maar soms wordt het mij allemaal een beetje teveel en...

JEANINE: Ewel mij ook. Soms heb ik er genoeg van, van uwen transplantatiezever. En dat is nu 't geval. Kunt ge volgen?

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: Ik hoop voor u dat ge ooit een eigen etalage hebt. Maar ik ben content met de mijne. Ja?! *Ze schudt even met haar borsten.*

JEANETTE: Oké, ja. ... Ik zal nooit meer zeggen hoe lelijk dat ik uw borsten vind. *Ze wendt zich af van Jeanine in haar zetel.*

JEANINE: Houdt u bezig met uw eigen. Kijkt ne keer in eigen boezem.

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: Ik weet dat ge uw eigen veel belangrijker vindt, mag ik ook ne keer een momentje in de belangstelling staan? Mijn verhaal ne keer vertellen?

JEANETTE: *Ze draait zich heel even naar Jeanine.* Moest het mogelijk zijn van der aan te beginnen. Is ter achter dat uwen André ontploft is, bij uw eigen ook al ne keer iets ontploft? *Ze wendt zich terug af.*

JEANINE: Verleden week dinsdag heb ik nen nieuwe vent leren kennen.

JEANETTE: *Ongeïnteresseerd.* Allee proficiat.

JEANINE: Ooohhh! En hij bevalt mij van kop tot teen.

JEANETTE: *Ongeïnteresseerd.* Allee, des te beter voor u hé.

JEANINE: Hij is echt fantastisch. En de manier waarop dat hij mij arrangeert.

JEANETTE: *Ze draait zich terug naar Jeanine.* **Ge gaat mij toch niet komen vertellen dat ge der achter een week al seks mee gehad hebt.**

JEANINE: Nee.

JEANETTE: *Ze wendt zich weer af van Jeanine.*

JEANINE: Achter den eersten avond al.

JEANETTE: *Ze draait zich terug naar Jeanine.* **Gij hebt...**

JEANINE: Bij mij moet er wel niet eerst gerenoveerd worden hé.

JEANETTE: *Ze staat op, stapt wat van Jeanine weg en blijft afgewend staan.*

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: *Ze begint te lachen. Ze lacht steeds meer en meer.*

JEANETTE: Ge beseft toch dat dienen; ‘achter den eersten avond seks’ u echt geen goed gedaan heeft.

JEANINE: Ik moet nog altijd lachen als ik erop peins...

JEANETTE: Stoort het als het mij niet interesseert met wat dat gij moet lachen?

Het gesprek valt even stil.

JEANINE: *Ze snuift genotvol lucht naar binnen. Hooo!*

JEANETTE: Wat is 't? Hé? Zeg het, heeft hij iets speciaals?

JEANINE: 't Is echt nen vent gelijk dat ik er enen wil. Hij geeft mij het formidabel gevoel van horens te kunnen zetten.

JEANETTE: Hij is dus getrouwd.

JEANINE: Nog niet. Maar 't kan zijn dat het niet lang meer gaat duren. Ooohhh!!! Ik voel mij in den zevenden hemel als ik eraan peins dat ik van de week al twaalf horens kunnen zetten heb.

JEANETTE: Twaalf...?

JEANINE: Vier nachten van drie keren.

JEANETTE: Ik voel mij in een paar hemels minder als ik eraan peins dat ik van de week misschien al horens gedragen heb. Maar pas op, ik versta hem hé. Zolang of dat ik geen echte madam ben. Verleden jaar met Allerheiligen heb ik gezegd: ‘Voor uw Nieuwjaar krijgt ge een koppel borsten.’, maar...

JEANINE: Oooh, zwijgt mij van borsten! Ik ben der zeker van dat hij thuis niet aan haar borsten mag komen. Man, man. Den eerste keer kon hij er echt niet genoeg van krijgen. Ik peinsde echt dat hij ze ging meepakken naar huis.

JEANETTE: Als 't voor borsten mee naar huis te brengen is, mag mijnen in spé sebiet morgen elders gaan. ... En waar hebt ge uwen in spé leren kennen?

JEANINE: In een datingcafé. 't Roze konijntje.

JEANETTE: In 't ... *Ze kucht.* Mijnen in spé is verleden week een paar keren naar ... *Ze kucht.* Le Lapin Roze geweest.

JEANINE: Voor 't zelfde geld was 't hij ene van die mannen die der ulder ogen haast uitvielen als ik daar in mijne minirok binnenkwam!

JEANETTE: *Ze schudt met haar heupen.* Hij is anders wel 't één en 't ander gewoon hé. *Het gesprek valt even stil.*

JEANETTE: *Ze polst voorzichtig.* Hoe...? Hoe ziet hij deruit? Heeft hij grote handen?

JEANINE: Zal wel zijn. Hij heeft zo van die echte ruwe werkmanshanden. Als hij daarmee over u wrijft. *Haast in extase.* Oooohhhh!!! Ge krijgt het gevoel dat een staldeur heeft als ze afgeschuurd wordt met van dat grof schuurpapier.

JEANETTE: *Ze schudt, terwijl ze een pijnlijk grimas trekt, met haar nek.* Houdt hij...?

JEANINE: Iedere keer als 't hij aan mij komt krijgt ik kippevel en vapeurs al door mekaar.

JEANETTE: *Ze kucht en schudt nu tweemaal na elkaar met haar nek, terwijl ze een pijnlijk grimas trekt.* Houdt hij...?

JEANINE: *Met heel veel zwier.* Mijn haar op mijn billen komt ervan omhoog als...

JEANETTE: *Ze onderbreekt haar ruw.* Houdt hij zijn kousen aan om te vrijen?

JEANINE: *Al lachend.* Ja, en als 't hij hem kleedt achter dat we gevreeën hebben, zoudt hij zijn onderbroek achterstevoren durven aandoen ook.

JEANETTE: Begint zijnen naam toevallig met 'Fran' en eindigt hij met... *Ze sist.* 'sssss'?

JEANINE: *Enthousiast.* Kent ge hem ook? Ge gaat mij nu toch niet komen vertellen dat hij ook al ne keer gestopt is als ge met uw twee duimen in de lucht stond.

JEANETTE: *Ze gaat vlak voor Jeanine staan.* Kijkt ne keer goed naar mij. Ziet ge iets?

JEANINE: Uih...?

JEANETTE: Ge kunt er nochtans niet naast kijken. *Ze wrijft met haar twee handen over haar hoofd.* Twaalf grote horens staan der vanboven op mijne kop. Frans hé, ewel, dat is mijnen persoonlijke ontstopper. Mijnen in spé die zit te wachten totdat er hier vanboven wat verschijnt en vanonder wat verdwijnt.

JEANINE: De wereld is toch klein hé.

JEANETTE: *Ze laadt zich duidelijk op om dan te ontploffen.* Ze komt den helft van mijn pipigeld afpakken. z' Heeft borsten en gene piet. z' Is van haar vent vanaf, want hij heeft zijn eigen doen ontploffen. Misschien krijgt ze binnenkort een fortuin van de verzekering, maar toch moet die smerige rosse, die voor de rest van haar leven naar frituurvet gaat stinken, per se nog mijnen in spé afpakken ook.

Ze blaast een paar keer kort na elkaar stoom af. Maar kalm blijven, Jeanette. Kalm blijven. De zeven magere jaren zijn bijna voorbij. Ze schiet nu weer in een colère. Maar als die smerige frituurvette rosse maar niet peinst dat het laatste woord hierover al gezegd is. Ze slaakt een diepe zucht. Pas op, ik heb niets tegen u persoonlijk hé, maar het moest gewoon ne keer van mijn hart.

Er valt een immense stilte.

JEANETTE: Der is één minpuntje aan die fantastische vent. Hij heeft syfilis.

JEANINE: *Ze kijkt Jeanette vragend aan.*

JEANETTE: *Ze doet alsof het niks voorstelt. Ja, ge kent dat wel hé. Syfilis. Vandaag of morgen staat er een zweer op zijnen... Der is één voordeel aan. Hoe meer dat ge met nen vent vrijt die dat heeft, hoe groter de kans dat ge het zelf ook krijgt. ... Ze zegt het heel nadrukkelijk. Sy...fi...lis.*

JEANINE: *Ze stapt uit de zetel en kijkt paniekerig om zich heen.*

JEANETTE: Ja, sommige mannen zeggen het u als ze dat hebben, andere verzwijgen het. Gij moet blijkbaar te maken hebben gehad met die laatste soort. ... Spijtig hé.

JEANINE: *Ze raakt alsmaar meer in paniek en voelt aan haar schaamstreek.*

JEANETTE: Zit ge met jeuk?

JEANINE: *Ze slaakt een enorme kreet. Aaaaaahhhhh!!!*

JEANETTE: En mij dan verwijten dat ik labiel ben.

JEANINE: Gij wist dat.

JEANETTE: Ja. Maar daarom gij nog niet hé.

JEANINE: En gij zegt niets.

JEANETTE: Nee, gij vraagt niets.

JEANINE: Hoe...?

JEANETTE: Hebt gij gevraagd om mijne Frans te mogen gebruiken?

JEANINE: Ik kon toch niet weten dat dat de vent was die zit te wachten tot dat gij borsten hebt en gene piet.

JEANETTE: En ik kon toch niet weten dat gij hem ging gebruiken.

JEANINE: Maar ik zit er wel mee.

JEANETTE: Dat is het enige verschil. 't Is wel een beetje anders uitgedraaid dan dat ge verwacht had. Ge wilt iemand horens zetten en voor dat ge het weet, draagt ge er zelf.

JEANINE: Maar ik heb nu wel syfilis hé.

JEANETTE: Hoe kunt gij dat nu weten?

JEANINE: Omdat gij het mij juist gezegd hebt, tiens.

JEANETTE: En wie zegt er dat dat waar is?

JEANINE: Wat: 'Wie zegt er dat dat waar is?'

JEANETTE: Voor 't zelfde geld heb ik dat zomaar gezegd.

JEANINE: En waarom zoudt ge dat 'zomaar' gezegd hebben?

JEANETTE: Voor de lol, hé

JEANINE: *Gedegouteerd.* Voor de lol.

JEANETTE: Ja.

JEANINE: En gij vindt dat een lol.

JEANETTE: 't Zal wel. Had ge liever gehad dat het echt was misschien?

JEANINE: Gij mankeert echt wel iets hé.

JEANETTE: Borsten, al éénenvijftig jaar.

JEANINE: *Ze tikt op haar voorhoofd.* Ik heb het ver gehad met u, weet ge dat?

JEANETTE: En gij hebt mijne vent afgepakt, weet ge dat?

JEANINE: Onbewust.

JEANETTE: Maar 't resultaat is wel 't zelfde.

JEANINE: Die vent kan nu niets doen met u.

JEANETTE: Nu nog niet, nee.

JEANINE: Wat is dan uw probleem?

JEANETTE: Den dag dat ik borsten heb en gene piet, ik dan wel gene vent niet meer heb.

JEANINE: Wie zegt er u dat ik hem dan nog wil?

JEANETTE: Wel ja, wie zegt er mij dat? Waarom moet ik mij borsten laten zetten als ik gene vent meer heb? Wat zijt ge met borsten zonder vent?

JEANINE: Ik word nog ne keer zot van die problemen van u!

Er valt een korte stilte.

JEANETTE: Ik heb er geen probleem mee dat ge mijne vent gebruikt in de periode dat ik hem nog niet kan gebruiken. Maar als ik hem zelf kan gebruiken...

JEANINE: Gij ziet dat dus zitten dat uwe vent met mij iets heeft totdat...

JEANETTE: Iets heeft. Veel heeft. Maakt voor mij niet uit. Ge kunt hem lenen, maar niet krijgen.

JEANINE: Maar ik wil ook gene vent.

JEANETTE: Waarom begint ge dan iets met de mijnen?

JEANINE: Omdat mij dat het gevoel geeft dat ik dan horens kan zetten.

JEANETTE: *Ze tikt tegen haar voorhoofd.* Volgens mij zou nen hersenscan echt geen overbodige luxe zijn.

JEANINE: Ik heb achtendertig jaar nen vent gehad, bespaart er mij van.

JEANETTE: Gij wilt dus gewoon nen vent lenen.

JEANINE: Ik wil gewoon nen vent lenen, ja.

JEANETTE: Oké. Ik wil u mijne vent lenen tot zolang of dat ik hem kan missen.

JEANINE: Ik leen hem omdat hij bij u nu onbruikbaar is en als gij hem nodig hebt, geef ik hem u gebruikt weer.

JEANETTE: Ja, dan zijn we der uit hé. Dat zijn goeie afspraken. Teamwork. *Speels.* Zowel voor als achter de schermen van de pisserie heerst er harmonie.

JEANINE: En gij vindt dat echt niet erg dat...?

JEANETTE: Ja, we zijn voor iets boezemvriendinnen hé. *Ze voelt even aan haar borst.* Vriendinnen hé.

JEANINE: Ja, daarmee zijn de problemen dan ook opgelost hé.

JEANETTE: Tenzij dat hij effectief syfilis heeft.

JEANINE: Ge...

JEANETTE: Wel, ja. Nu is het zo dat gij hem van mij krijgt omdat ik hem kan missen. En als ik hem straks niet meer kan missen, ik hem weerkrijg. Maar stelt dat hij toch syfilis heeft, dan verandert wel alles hé.

JEANINE: Hoe...?

JEANETTE: Wel, ja. Dan krijgt gij hem nu omdat ik hem kan missen, maar moogt ge hem houden omdat hij syfilis heeft.

JEANINE: Nen mens mag er gewoon niet op peinzen dat...

JEANETTE: Nee. Niet op peinzen. Gewoon doen.

JEANINE: *Ze kijkt op haar horloge.* Ooohhh! Ge moet mij excuseren, maar gij moet nu echt wel voortgaan.

JEANETTE: Ik moet nu...?

JEANINE: Ja, uwe vent gaat hier gaan zijn.

JEANETTE: Ah...

JEANINE: *Al lachend.* Ja, gij buiten en uwe vent binnen.

JEANETTE: *Met een overdreven gemaakte lach.* Amaar geestig dat ik dat vind.

JEANINE: Het stoort toch niet dat...

JEANETTE: 'k Heb liever dat hij bij u komt dan bij een andere vrouw. *Weer een geforceerde lach.*

JEANINE: *Ze kijkt weer op haar horloge. Ze gaat nu bij Jeanette, neemt haar vast bij haar arm en begeleidt haar naar de ingang van de living.* **Ik ga u nu echt moeten buiten steken, want direct is 't hij hier en...**

JEANETTE: Ja, want dat zou wel echt gênant zijn, moest hij hier toekomen en ik ben hier ook nog. En amuseert u. Laat u volledig gaan, zou ik zeggen.

JEANINE: Ja, want ik kan u nu wel niet garanderen dan ik mij ga inhouden voor u.

JEANETTE: En zeeeg, ik hoop echt voor u dat hij gene syfilis heeft.

DERDE SCÈNE

Locatie: Toilet van een dancing.

Maandag 28 mei, 20u15.

Op het tafeltje tegen de rechtse zijwand staat een thermos met koffie. Jeanette zit aan het tafeltje, drinkt koffie en leest in een 'Dag Allemaal'. Plotsklaps veert ze als een furie recht en begint wild om zich heen te slaan.

JEANETTE: **Aaaahhh!!!! Strontvliegen! Om zot van te worden. Dat is allemaal die flieden hun schuld hé. Ze hebben hier gisterennacht nog maar ne keer nen inval gedaan met nen drugshond. 't Was t' één en t' ander zun. Ze hadden dienen hond zo nen blauwen zwaailicht op zijne kop gemonteerd. Ze begint nu enorm te lachen. Al ne keer nen hond zien lopen met...? En snuiven dat dienen hond deed. Plotsklaps stopt ze met lachen. Maar al met ne keer valt hij door zijn poten en stuikt hij dood. Hij had teveel gesnoven. Ze leggen dienen hond dan buiten aan de muur van de wc's. Die strontvliegen die hier in die afvoerbuizen werken, hebben natuurlijk direct hun werkterrein verlegd en zijn begonnen met dienen hond op t' eten. Als ze heel dienen hond opgegeten hadden, zijn ze door dat openstaande vensterke in de ruimte hiernaast weer binnengevlogen. Doordat ze dienen hond opgegeten hebben, hebben ze natuurlijk ook al die drugs die dienen hond opgesnoven had, binnen. Vandaar dat sommige hier nu tegen tweehonderd per uur rondvliegen. Ze slaat weer wild om zich heen. Aaahhh!!!**

JEANINE: *Ze komt via de gang die naar de ingang van het toilet gaat, met haar tas van 'Action', het toilet binnen. Hier ben ik al zie.*

JEANETTE: *Ze herhaalt Jeanine haar: 'Hier ben ik al zie.' Ze kijkt op haar horloge. Weet ge wel hoe laat dat het al is?*

JEANINE: Mens, gij gaat toch niet beginnen zagen hé.

JEANETTE: De laatsten tijd zijt ge meer te laat dan te vroeg.

JEANINE: Last van uw maandstonden? Ge kunt niet klagen, als ik er niet ben, is al de winst voor u alleen.

JEANETTE: Het dubbele van drie keer niets, weet ge hoeveel dat dat is?

JEANINE: Evenveel of: 'k Heb hier nog niets gemist. En?

JEANETTE: Ja, fermer la porte hé. Deur toe.

JEANINE: Maar Davy...

JEANETTE: Ja, die strandjeanette heeft mij ook gebeld om te zeggen dat ik toch moest komen, want dat hij dat achter de schermen wel ging regelen. Niet dus hé. Aan den ingang hangt er een papier met daarop dat den burgemeester de zaak voor drie weken verplicht van te sluiten.

JEANINE: En gij gaat hier toch blijven zitten.

JEANETTE: Ik ga hier mijnen ‘Dag Allemaal’ uitlezen. Sedert dat mijne collega pipimadam mij horens zet, is mijnen vent toch geen enen avond meer thuis.

JEANINE: *Ze voelt aan haar eigen hoofd. Voelt hier ne keer.*

JEANETTE: Wat, ‘Voelt hier ne keer’?

JEANINE: Volgens mij kunt gij geen horens meer voelen.

JEANETTE: Ah nee? *Ze voelt nu aan haar hoofd. En waarom niet?*

JEANINE: Omdat ik er u gene meer zet.

JEANETTE: Wat, ‘Omdat ik er u gene meer zet’? Gij en mijnen vent zijn achter zeven weken een half al uitgesekest of wat?

JEANINE: Als ik met iemand aan ’t seksen ben, wil ik wel niet hebben dat die vent mij ondertussen continue affronteert hé.

JEANETTE: Frans affronteerde u terwijl dat hij met u...

JEANINE: Ja, wreed plezant is het anders niet dat, als ge bezig zijt, hij constant Jeanette tegen u zegt. Achter de zeventiende keer was mijn goesting echt wel over.

JEANETTE: ’k Vind het jammer voor u. Maar fantastisch voor mij. Volgens mij verlangt hij zodanig naar mij dat hij, als hij met u bezig is, peinst dat ik het ben.

JEANINE: Des te beter voor u hé.

JEANETTE: Die vent voelt gewoon dat ik op termijn de enige ware voor hem ben.

Het gesprek valt stil.

JEANETTE: Hoelang is dat geleden dat gij nog met mijne vent seks hebt gehad?

JEANINE: Vrijdag heeft hij bij mij thuis de laatste keer zijn onderbroek achterstevoren aangedaan.

JEANETTE: Vrijdag.

JEANINE: Geloof ge het niet misschien?

JEANETTE: Hebt gij mij horen zeggen dat ge liegt?

JEANINE: Ik heb u dat niet horen zeggen, nee.

Het gesprek valt stil.

JEANETTE: En ge zijt zeker dat het vrijdag was dat ge de laatste keer seks hebt gehad met hem.

JEANINE: *Ze blaast verveelt adem uit en wendt zich af op haar stoel. Verveeld. Ik ben het zeker, ja.*

Het gesprek valt stil.

JEANETTE: Waarom heeft hij dan zaterdag en zondagnacht niet thuis geslapen?

JEANINE: Waarschijnlijk omdat het gevoel dat gij de enige echte vrouw voor hem zijt achter nen dag al weer over was.

Het gesprek valt stil.

JEANETTE: En ge zijt zeker dat ge sinds vrijdagavond gene seks meer hebt gehad?

JEANINE: Ik ben zeker dat ik zaterdag en zondagavond wel seks heb gehad, maar niet met uwen vent.

JEANETTE: Gij hebt vrijdag mijne vent gedumpte om zaterdagavond met nen anderen...

JEANINE: Dat was wel niet gepland hé.

JEANETTE: Der belde iemand toevallig aan uw deur om te vragen of dat ge geen goesting had naar seks of wat?

JEANINE: Ik had nen taxi besteld.

JEANETTE: Het is dus nen taxichauffeur waar dat ge seks mee heb gehad.

JEANINE: Ja, maar toevallig. *Verveeld.* Aangezien dat het vrijdagnacht gedaan was met uwen vent, kon ik zaterdagnacht aan hem niet vragen om mij naar huis te voeren en heb ik nen taxi gebeld. Was dat niet geweest dat, als we bij mij thuis toekwamen, die vent dringend moest pissen...

JEANETTE: En omdat die vent dringend moest pissen...

JEANINE: Dat was gewoon nen toevalligen samenloop van omstandigheden. Die vent had in twintig jaar gene Picon meer gedronken en ik had er den dag daarvoren juist gemaakt. Mijnen André is ontploft en zijn vrouw is onder den trein gereden. Hij had liefde op overschot en ik kon der wel wat gebruiken. 't Eén vulde 't ander zodanig goed aan dat...

JEANETTE: *Ironisch. Ze vult haar zin aan.* ...Het liefde op het eerste gezicht was.

JEANINE: Dat weet ik niet.

JEANETTE: Dat weet ge niet.

JEANINE: Ja, achter dat we die fles Picon uitgedronken hadden, begon ik al een beetje scheel te kijken hé.

JEANETTE: Maar ge hebt er wel mee gevreeën.

JEANINE: We veronderstelden van wel. Als we 's anderdaags wakker werden, lag ik in mijnen bloten en hij had nog juist zijn plastron aan.

JEANETTE: En...?

JEANINE: Ondanks dat we het niet meer weten, moet het fantastisch geweest zijn, want we hebben het zondagavond weer gedaan.

JEANETTE: *Ze stapt in het rond in het toilet.* 't Is ter over.

Hij doet de deur van zijn taxi open om haar te laten uitstappen en zij doet haar slaapkamerdeur open om hem te laten instappen. Volgens mij hebt gij mijne vent laten staan om met diene taxichauffeur iets te beginnen.

JEANINE: Hallo!! Nog iets?

JEANETTE: En daardoor krijg ik hem nu vroeger weer dan voorzien.

JEANINE: En dat is een probleem voor u.

JEANETTE: 't Is maar dat er bij mij nu nog geen borsten zijn hé.

JEANINE: En omdat gij nog geen borsten hebt, moet ik uwe vent, tegen mijn goesting, met de mijne laten spelen.

JEANETTE: Collegialiteit, daar hebt ge waarschijnlijk nog nooit van gehoord?

JEANINE: Maakt ne keer werk van een eigen etalage, hé zeg.

JEANETTE: Borsten kosten wel geld hé.

JEANINE: Ik heb de mijne anders voor niets gekregen.

JEANETTE: Daar is mijne vent vet mee als 't hij der geen gebruik meer mag van maken.

JEANINE: Ik ga wel de vent van mijn leven niet laten vallen omdat uwe vent, doordat gij geen borsten hebt, met de mijne zou willen spelen.

JEANETTE: De vent van haar leven! Ge beseft toch dat dat broodroof is.

JEANINE: Dat ik uwe vent zijn speelgoed afgepakt heb.

JEANETTE: Als diene vent 's nachts nevenst u in uw bed moet liggen, kan hij wel met zijn taxi niet rondrijden.

JEANINE: Dat gaat ook niet meer nodig zijn.

JEANETTE: Ah nee? Is 't hij binnen?

JEANINE: Ik ben binnen.

JEANETTE: Als ge zodanig veel Picon gedronken hebt dat ge niet meer weet dat er maar vijftien euro op uw rekening staat zeker.

JEANINE: Ik heb vandaag van de verzekering bericht gekregen dat de ontploffing goedgekeurd is en het geld binnen de maand op mijn rekening gaat staan.

JEANETTE: Sommige mensen hebben altijd geluk hé. Ze wilt van haar vent vanaf en ze krijgt er nog vierenvijftigduizend euro voor ook.

JEANINE: Mijnen nieuwe fiancé heeft mij gevraagd of dat ik het zou zien zitten om met hem naar Benidorm te emigreren.

JEANETTE: *Ze gaat terug aan het tafeltje zitten.* Emi... En peinst gij nu echt dat ze u daar azo maar gaan binnenlaten.

JEANINE: Hij zou daar overdag wat toeristen rondvoeren en ik zou halftime pipimadam zijn in azo nen strandbar. *Overenthousiast.* **Hooo!** Ik zie het compleet zitten hé. Alle dagen de keuze uit zesentwintig of zevenentwintig graden.

JEANETTE: Ik mag hier ook kiezen. *Ze neemt een spuitbus van op het tafeltje en spuit ermee in de lucht.* **Pure lentedauw.** *Ze zet de spuitbus terug op het tafeltje, neemt de andere en spuit er ook mee in de lucht.* **Of Oosterse geranium.** *Ze zet de spuitbus terug op het tafeltje.* Ze speelt nu ook overdreven happy. **Hooo!!! En blij dat ik ben! Vanaf morgen zit ik hier eindelijk alleen met zeven drugsverslaafde strontvliegen!**

JEANINE: Ja, kan ik er aan doen dat...?

JEANETTE: Tuurlijk niet. 't Is uw schuld niet dat al het geluk bij u komt en de gedrogeerde strontvliegen bij mij.

JEANINE: Wat is de bedoeling? Dat ge mij met een schuldgevoel opzadelt?

JEANETTE: Als 't dat maar is. 't Weegt niet en 't pakt geen plaats in om mee te verhuizen naar Benidorm.

JEANINE: Ja, dat zal het leven zijn hé.

JEANETTE: Zeker dat. En schoon verdeeld hé. De ene wilt borsten, maar heeft geen geld om der te kopen. De andere heeft geld, maar heeft geen borsten nodig, want ze heeft er al.

JEANINE: Aaahhh! Gij kunt nen mens zijne kop echt zot maken hé.

JEANETTE: *Ze staat recht en loopt recht in het toilet, zonder Jeanine aan te kijken.* **Alles heb ik voor madam gedaan hé. Met plezier den helft van mijn pipigeld afgestaan. Mijne vent mogen gebruiken.**

JEANINE: De recette moet nu wel niet meer verdeeld worden ook hé.

JEANETTE: *Ze kijkt nu naar Jeanine.* **Twee keer niets, blijft nog altijd niets hé. Ze kijkt weer van haar weg en stapt verder rond in het toilet. Ge peinst, dat is iemand die u in uw hart draagt, maar...**

JEANINE: Alstublieft, hé zeg.

JEANETTE: Dat gaat hier straks de wc-deur achter haar toetrekken en ge gaat er nooit meer iets van horen.

JEANINE: Maar dat is niet waar.

JEANETTE: *Ze draait zich om naar Jeanine.* **Ah nee?**

JEANINE: Nee, gij wilt gewoon niet zien hoeveel compassie dat ik altijd al gehad heb met u.

JEANETTE: *Ze gaat snel in een spiegel kijken boven een lavabo kijken.* **Zou ik nu echt last hebben van cataract? Ze stapt weer verder rond in het toilet.**

Overmorgen ligt dat haar etalage te bruinen op 't strand in Benidorm, terwijl dat ik hier met zeven zovende strontvliegen rond mijn oren zit te peinzen hoe dat ik ooit aan een eigen etalage ga geraken.

JEANINE: Moest het mogelijk zijn van...

JEANETTE: Ze kijkt even naar Jeanine. Nee, het is niet mogelijk. Ze kijkt opnieuw van haar weg en ratelt verder. De mensen begrijpen dan niet dat ge der depressief zoudt van worden.

JEANINE: Vrij agressief. Hei!

JEANETTE: Ze kijkt heel even op naar Jeanine. Hei! Ze kijkt snel weer de andere kant op. Waarom mag zij op 't strand van Benidorm gaan liggen en moet ik een sociaal geval blijven?

JEANINE: Ik wil bijleggen om uw etalage te laten veranderen!

JEANETTE: Ze is zo aan het ratelen dat het eerst niet echt tot haar doordringt wat Jeanine heeft gezegd. Ze krijgt geld van de verzekering, maar ze heeft al borsten. Had ik dat geld gekregen, was ik nu verzekerd van borsten. Ze heeft nu door wat Jeanine heeft gezegd. Ze kijkt haar aan. ... Ah ja?

JEANINE: Ja.

JEANETTE: En 't is geen lolleke?

JEANINE: En het is geen lolleke, nee. Ik ga wel niet heel uw verbouwing betalen, maar...

JEANETTE: Ze vult haar zin aan. Al lachend. ...'k Moet ook niet naar een eurootje kijken! Ooohhh!!! Ze wrijft over haar borsten. Stelt u voren. Als ik 's nuchtings voor de spiegel staat dat er binnenkort twee boezemvriendinnen zijn die een oogske naar mij gaan trekken. Ze gaat bij Jeanine en kust haar verschillende keren kort na altijd. Overdreven. Ooohhh! Merci, merci, merci. Van het moment dat mijn nieuwe etalage der is, stuur ik nen foto op naar Benidorm. Ze loopt happy rond in het toilet terwijl ze haar borsten op en neer beweegt. Oh! ... Ooohhh!! Oooooohhhhhh!!!! Millidjuu, ik ben echt blij dat gij naar Benidorm vertrekt. Ze gaat in een spiegel boven een lavabo kijken. Wat peinst ge? Het zal meer of een A cupke mogen zijn zeker? Ze kijkt nu weer naar Jeanine. Misschien moet ik binnenkort wel mijn overplaatsing aanvragen.

JEANINE: Uw overplaatsing?

JEANETTE: Naar de vrouwen wc's. Ja, als ik dan echt borsten heb...

JEANINE: Volgens mij gaat gij nooit uwe pap kunnen koelen met al die pretmadams.

JEANETTE: Ja. Nee. Ooohhh, nee!! 'k Mag er niet op peinzen. In het begin dat ik hier werkte heb ik ne keer een vervanging gedaan in de vrouwen wc's. Wat was mij dat zeg. Zwijg mij van pretmadams die moeten pissen. Ze blijven maar rondjes draaien in uw wc. In hun haar draaien. Hun bijschminken. En een half uur nadien zijn ze daar weer. Dan vergeten ze meestal van te pissen, maar staan ze weer in hun haar te draaien en... Ooohhh, nee, laat het.

Midden in den nacht kwam er dan zo ene van die pretmadams aan mij vragen of dat ik genen tampon had voor haar. Voor wat zou ik nu nen tampon nodig hebben?! 'k Heb ze zo slim gelaten of dat ze was en gezegd: 'Sorry, mademoiselle, maar ik gebruik maandenverbanden, Always extra large.'

JEANINE: *Het is net of ze gaat huilen.*

JEANETTE: Wat scheelt er nu al met ne keer met u?

JEANINE: Ik voel het. Ik ga het toch missen.

JEANETTE: *Ze voelt zich vereerd. Mij?*

JEANINE: U nu niet direct. Maar die zever van u. Gij kunt zodanig overdrijven dat het echt geestig wordt.

JEANETTE: *Er volgt een gemaakt lachje. Terwijl ze weer in het rond stapt en haar borsten op en neer beweegt. Hoooo! Ik kan niet zeggen hoe content dat ik ben dat gij naar Benidorm vertrekt.*

JEANINE: Ik heb iets mee voor u. *Ze haalt uit haar rieten winkeltas een pakje en geeft het aan Jeanette.*

JEANETTE: *Oooooohhhh!!! 'k Ben curieus. Woaaaah! Ze wuift zich koelte toe. Direct krijg ik vapeurs van curiositeit. Ze doet het pakje heel zenuwachtig open. Amaar zeg, en curieus dat ik ben. Ze haalt uit het pakje de blauwe plastic handschoenen die ze Jeanine bij haar aankomst heeft gegeven. Ze is duidelijk teleurgesteld. Ah, dat... Dat zijn die dat ik u gegeven heb als ge hier toegekomen zijt. Met een geforceerd lachje. Merci. Oh, 'k ben zo blij dat...*

JEANINE: Eerlijk duurt het langst hé. Misschien kunnen we nu eerst nog ne keer repeteren.

JEANETTE: Repe... Repeteren?

JEANINE: Ja, want vanaf nu gaat ge het alleen moeten kunnen hé. *Ze doet alles wat ze zegt. Ze stapt naar het toilet waarop 'Privé' staat, ze opent de deur en wijst de pullen met bleekwater aan. Terwijl ze het zegt, stapt ze gewoon langsheen alle wc-deuren. Ge pakt een pul met bleekwater en ge giet een goeie scheut in al de wc-potten. Ze komt nu terug langsheen alle wc-deuren naar de deur waarop 'privé' staat. Terwijl dat dat bleekwater zijn werk doet, van vanachter naar vanvoren de vuilbakken legen en ze uitgieten in de groten vuilbak in 't kot. Ze stapt nu weer van de deur waarop 'privé' staat, naar de deur aan de andere kant van het toilet. Als de vuilbakken leeg zijn, ze weerzetten en ondertussen ne keer met de wc-borstel in de potten draaien. Ze komt nu bij Jeanette staan. Als er dan nog overschot van filet americain aanhang, nog ne keer herbeginnen.*

VIERDE SCÈNE

Locatie: In een bos/ Op het strand in Benidorm.

Dinsdag 11 juni, 14u00.

De achter- links en rechtse zijkant van het toilet van de dancing worden niet verlicht.

De gang die naar de ingang van het toilet gaat, wordt gebruikt voor de opkomst van Jeanine naar het strand in Benidorm.

De scène is verticaal, denkbeeldig in twee gelijke delen verdeeld.

Links ligt op de grond een deken. Daarop zit Jeanette op een klapstoel. Naast de klapstoel staat een frigobox en een tas.

Rechts staat een strandzetel met parasol. Naast de strandzetel een klein tafeltje met daarop een Belgische krant en een gsm.

Achter de twee denkbeeldige helften staat, centraal in het midden een zitbank.

De ene helft staat in België, de andere helft in Benidorm.

JEANETTE: *Ze zit, gehuld in een fleecedeckentje, op het klapstoeltje met dikke vest aan. Ze trekt het dekkentje dicht tegen zich aan. **Nen mens peinst: ‘ ’k Ga ne keer buiten voor nen frissen neus.’, maar voor dat ge het weet, hangen der ijskegels aan.***

JEANINE: *Ze komt blootvoets, met badpak aan, zonnebril en strooien hoed op, met in haar ene hand een waaijer en in haar andere hand een cocktail met daarin een rietje, de scène op. Ze wuift zich koelte toe. Ze blaast. **Ja slaapwel, veel warmer moet het nu ook wel niet worden. ’t Zweet druipt van mijnen neus.** Ze gaat in haar strandzetel zitten. Ze drinkt van haar cocktail. **Ooohhh, voor mij mocht hij tien jaar eerder in frieten gevlogen hebben.** Ze neemt de krant die op het tafeltje ligt en begint erin te lezen.*

JEANETTE: *Ze haalt uit de tas, die naast de klapstoel staat, drie kaartjes. Ze leest wat erop staat. **‘Zonnige groetjes uit Benidorm.’** Ze gooit het kaartje waar het vliegen wil. **‘Groetjes uit het zonnige Benidorm.’** Ze gooit het kaartje waar het vliegen wil. **‘Hallo uit het met zon overgoten Benidorm.’** Ze gooit het kaartje waar het vliegen wil. Ze roept naar de andere kant van de scène, richting Jeanine. **‘Hallo uit het met misserie uit de lucht vallende België!’** Hui! Iedere week stuurt ze zo ene van die kaartjes waar dat ge niets aan hebt. **Weet ge wat dat ze nog niet gestuurd heeft? Haar deel van de cenzen om mijn verbouwing te betalen.** Ze speelt nu Jeanine na. **‘Ge moogt erop rekenen. Van het moment dat ik daar in Benidorm een beetje op mijn effen ben, bel ik u voor af te spreken over hoe dat we het gaan regelen voor dat geld te storten.’** Ze is nu weer zichzelf. **Weet ge wie dat ik nog niet gehoord heb? Ze roept nu Jeanine haar richting uit. Die pretmadam uit Benidorm!!!** Ze haalt uit haar frigobox een fles witte wijn, ze drinkt van de fles.*

JEANINE: *Ze leest voor uit de krant. **‘België. Zwaar bewolkt. Later op de dag windkracht vier.’** Ze gooit haar krant op het tafeltje. **Verdomme toch, waarom wil ik nu altijd een Belgische gazette kopen. Dat doet mij altijd peinzen op dat sociaal geval uit dienen dancing. Wat was dat zeg. Volgens mij is die als sociaal geval geboren.***

En altijd dat gezaag over diene piet waar dat ze vanaf wilt. Nog azo iets. Die zou mij dus zedelijk verplichten van een deel van mijn ontploffingsgeld aan haar te geven omdat zij haar borsten zou kunnen laten zetten. *Ze voelt aan haar borsten.* Ik kan mij dus niet voorstellen dat ik hier zou willen rondlopen met iets dat eigenlijk den helft van iemand anders is.

Terwijl Jeanine even van haar cocktail drinkt, heeft Jeanette haar gsm genomen en toets ze een nummer in. Jeanine haar gsm gaat af.

JEANINE: *Ze neemt haar gsm op die op het tafeltje ligt. Heel zwierig.* **Hallo, madam Jeanine** luistert.

JEANETTE: *Met evenveel zwier.* **Hello!! Lady pipi** antwoordt.

JEANINE: *Ze houdt haar gsm tegen zich aan.* 't Is niet mogelijk. Dat sociaal geval aan den telefoon. *Ze praat nu weer, heel lief in haar gsm.* Oooh, Jeanettetje, eindelijk hoor ik iets van u. Iederen dag sta ik op en peins ik: ' 't Is echt t' hopen dat ze vandaag nu eindelijk ne keer zelf belt, want...'

JEANETTE: Want...?

JEANINE: Ewel... Ik ben hier mijne gsm kwijtgeraakt. Ik was hier nog maar twee uren en ik was mijne gsm al kwijt met al mijn telefoonnummers in.

JEANETTE: Die staan toch ook allemaal in uw adresboekske.

JEANINE: Dat klopt. ... Maar dat lag naast mijne gsm... ...en hebben z' ook meegepakt.

JEANETTE: g' Hebt dus een grote investering moeten doen.

JEANINE: Een nieuwe telefoneermachine hé. Hooo, met zo nen iPhone van Apple kunt ge echt alles hé. g' Hebt heel uw huishouden mee als ge dat in uwe zak zitten hebt. En hoe is 't, kind? En met de pipibusiness?

JEANETTE: Stil hé. Ah ja, twee dagen geleden is ter weer nen inval voor drugs geweest. En zeg! Die flieken hebben nen nieuwen drugshond. En snuiven dat hij doet!

JEANINE: En met u? Alles onder controle?

JEANETTE: Ik zit nog altijd te wachten om aan mijn grote verbouwingen te kunnen beginnen.

JEANINE: Kind, ge moet mij excuseren en geen klein beetje, maar doordat ik u niet kon bereiken, wist ik ook niet op welk rekeningnummer dat ik dat geld moest storten. En hoever staat ge nu met de verbouwingen?

JEANETTE: 't Gene dat er niet moet zijn, is ter nog. En van 't gene dat er zou moeten zijn, moet er nog nen bestelbon gemaakt worden.

JEANINE: Nog even ver of van tevoren dus.

JEANETTE: 't Ligt aan die sponsors hé. 't Is precies of dat sommige op hun geld zitten.

JEANINE: Ge weet, ik wil met plezier den helft van uw verbouwing vanboven betalen hé. En wat peinst ge dat uw etalage gaat kosten?

JEANETTE: Vanaf tweeduizendzevenhonderdvijftig euro.

JEANINE: *Ze slikt eerst even.* Tweeduizendzevenhonderd... Voor die prijs gaan ze der toch wel gouden tepels op zetten, veronderstel ik.

JEANETTE: Ja, ik heb al naar verschillende van die chirurgen gebeld en dat is echt de minimumprijs.

JEANINE: Als ik goed kan tellen gaat mij dat dan... twaalfhonderd euro kosten.

JEANETTE: Kan 't zijn dat ge voor tellen altijd gebuisd waart op school? Den helft van tweeduizendzevenhonderdvijftig is niet twaalfhonderd, maar wel duizenddriehonderdvijfenzeventig hé.

JEANINE: Oesje. En ik had een budget voorzien van twaalfhonderd. En kunt ge niet vragen of dat die laatste honderdvijfenzeventig euro in natura betaald mag worden?

JEANETTE: Die vent bij wie dat ik zou gaan, doe wel meer of driehonderd borstvergrotingen op een jaar hé. Stelt u voren dat iedereen...

JEANINE: Allee bon, de sponsoring van uw kunstpatrimonium gaat mij dus duizenddriehonderdvijfenzeventig euro kosten. *Al lachend.* En voor die prijs staat mijn logo op al de toegangskarten.

JEANETTE: *Ze veert recht van haar klapstoeltje en loopt wat in het rond.* Hoo kijk, dat is de gelukkigsten telefoon uit heel mijn leven. Wanneer peinst ge zou dat geld kunnen op mijn rekening gestort zijn? *Enthousiast.* Dat mag gestort worden op BE 50 390 ...

JEANINE: Ik heb hier wel gene stylo om dat sebiet op te schrijven, hé kind.

JEANETTE: Ik kan dat nummer ook doorsturen naar uwe nieuwe gsm hé.

JEANINE: *Ze zoekt duidelijk een uitvlucht.* Ja, dat... dat ware natuurlijk een oplossing. Maar uih... Maar zou ik niet beter wachten van mijn deel te storten totdat ge het ander deel voor de verbouwing binnen hebt.

JEANETTE: Waarom...?

JEANINE: *Venijnig speels.* Omdat het anders wel ne keer zou kunnen gebeuren dat, tegen dat ge dat ander deel hebt, ge mijn deel al uitgegeven hebt aan wat anders.

JEANETTE: Ik heb...

JEANINE: En den helft van de verbouwing laten doen, dat gaat geen optie zijn waar.

JEANETTE: *Ze gaat op het linkse deel van de bank in België zitten.* Den anderen helft voor de restauratie van mijnen balkon is al binnen.

JEANINE: *Teleurgesteld.* Ah, ge... Dus der is iemand anders die ook duizenddriehonderdvijfenzeventig euro betaald heeft.

JEANETTE: Ja.

JEANINE: Allee jong. ... En ken ik hem?

JEANETTE: Ge... Hij wilt liever anoniem blijven.

JEANINE: *Ze lacht.* Hij heeft geen reclame nodig.

JEANETTE: *Ze misspreekt zich.* Frans is wel gene commercant hé.

JEANINE: Ah, 't is Frans die... Maar ja, dat mag ook wel, want het gaat ook hij zijn die der op termijn het meest plezier gaat aan beleven. *Al lachend.* Allee jong, Frans en ik zijn meter en peter van... En waarom kunt gij dat dan niet gewoon zeggen? Waarom moet er daar zo geheimzinnig over gedaan worden? *Ietwat uit de hoogte.* Anoniem. *Ze staat op uit haar ligzetel.* Eh 't is verdorre enen waar dat ik al seks mee gehad heb en gij nog niet.

JEANETTE: Nen smeerlap, dat is 't!

JEANINE: Uih... *Ze gaat op het rechtse deel van de bank zitten in Benidorm.* Voor alle duidelijkheid: we zijn toch over DE Frans bezig?

Het lijkt nu of ze tegen mekaar aan het praten zijn, ondanks dat ze ver van elkaar verwijderd zijn.

JEANETTE: DE Frans die, in afwachting dat hij seks kon hebben met mij, seks had met u, is, achter dat gij voor taxiseks gekozen hebt, via via in contact gekomen met nen vent die jonge madammen uit Thailand koppelt aan oude meneren in België. Die koppeling is zodanig zere gegaan dat hij gisteren vertrokken is naar Thailand voor de kennismaking.

JEANINE: Te zot voor woorden. En hoe oud is dat ding?

JEANETTE: z' Heeft juist haar plechtige communie gedaan. Eénentwintig.

JEANINE: Allee, hij kan zonder problemen het statuut van pedofiel aanvragen. Hoo kijk, dat zou ik nu nooit gepeinsd hebben als 't hij naast mij in mijn bed lag dat... Der is één ding dat ik niet goed versta: hij heeft een jonge madam op 't oog met alles derop en deraan, maar hij sponsert wel eerst ene die nog heel gerenoveerd moet worden.

JEANETTE: Hij weet niet dat hij gesponserd heeft.

JEANINE: Hij heeft gesponserd, maar hij weet er niet van.

JEANETTE: *Ze zegt niets.*

JEANINE: Hallo? Is uw belkrediet op?

JEANETTE: Moest hij der van weten, zou hij niet gesponserd hebben.

JEANINE: Hij heeft gesponserd, maar moest hij weten dat hij gesponserd heeft, zoudt hij niet gesponserd hebben. Kan 't zijn dat ge gisteren voor drugshond gespeeld hebt?

JEANETTE: Die plechtige communicant uit Thailand had zijn hoofd zodanig zot gemaakt dat hij drieduizend euro was gaan afhalen naar de bank die hij ging meedoen naar ginder.

JEANINE: En gij hebt daar, zonder dat hij het doorheeft, duizenddriehonderdvijfenzeventig euro van gepakt.

JEANETTE: Dan is dat deel tenminste toch nuttig besteed. En ook daarbij, hij had hem, voordat hij pedofiel geworden is, wel geëngageerd om een deel van zijn toekomstig speelgoed te sponsoren. Ge kunt niet zomaar van moment op moment van gedacht veranderen.

JEANINE: Dat zal nogal voor wat discussie zorgen als 't hij weerkeert.

JEANETTE: Die is ter al geweest ... voor dat hij vertrok.

JEANINE: Hij had dus door dat ge geld gepikt had.

JEANETTE: Dat gaat hij maar doorhebben als 't hij zijnen cadeau voor haar plechtige communie aan haar gaat geven. Ik kwam thuis als 't hij met dienen Thaisen bakvis aan 't bellen was en van 't één is 't ander gekomen.

JEANINE: Zever.

JEANETTE: *Ze herhaalt Jeanine haar: 'Zever'.* Zijn plan is om haar mee te brengen naar België waardoor dat er voor mij geen plaats meer was in zijn huis.

JEANINE: Hij heeft u op straat gezet.

JEANETTE: Ja, bedankt voor nog niet bewezen diensten.

JEANINE: En woont ge nu elders?

JEANETTE: *Geërgerd.* Nee, 'k kampeer in een buskot op den Brusselsesteenweg. Van een kamer in de Plezante Vest naar een zolderkamer van een oud herenhuis in de Serpentstraat dat al drie jaar gereed staat om afgebroken te worden. ... Misschien hadden ze dat ook beter gedaan. Dan was ik daar toch al niet terecht kunnen komen.

JEANINE: Niet oké dus.

JEANETTE: Als ge wreed zoekt, vindt ge iets dat wel nog marcheert. Sedert verleden week moet ik 's nuchtings wachten van mijn grote commissie te doen totdat de bibliotheek aan den overkant open is. Der zit zodanig veel kalk in diene wc-bak dat het sas vast zit.

JEANINE: Dan moet ge uwen huisbaas bellen waar.

JEANETTE: Voor hem te vragen of dat hij een huis dat al drie jaar gereed staat om af te breken eerst nog wat zou willen restaureren?

JEANINE: Volgenst mij zit er ergens een magneet in u die misserie aantrekt. En gaat ge uw verbouwingswerken nu nog laten doorgaan?

JEANETTE: Wat hebben mijn borsten nu te maken met een sas van nen wc dat kapot is?

JEANINE: Nu dat Frans u op straat gezet heeft, zit ge toch zonder vent. g' Hebt toch altijd gezegd dat, als een vrouw gene vent heeft, dat ze dan geen borsten nodig heeft ook.

JEANETTE: Volgens mij ga ik, het moment dat ik borsten heb, wel nen taxichauffeur vinden die der wilt met spelen.

VIJFDE SCÈNE

Locatie: Toilet van een dancing.

Donderdag 23 augustus 22u30.

Jeanette is ondertussen geopereerd en heeft een enorme boezem. Op het tafeltje tegen de rechtse zijwand ligt een kruiswoordraadselboekje, staat een koffiekkan en een tas en een doosje met allerlei papieren erin.

JEANETTE: *Ze staat voor de lavabo, dichtst bij toilet nummer één en kijkt in de spiegel die boven de lavabo hangt. Ze duwt haar borsten ietsje omhoog. Enthousiast. Hooo! ... Nog veel enthousiaster. Hooo!!! Ze lacht en schudt speels met haar borsten van links naar rechts.*

't Leven is den helft aangenamer met mijn twee koplampen. Vroeger liepen al de mannen mij voorbij. Nu is ter geen enen die mij niet gezien heeft. 't Enige minpuntje is dat ik nu steunzolen moet dragen of dat ik voorover val. Terwijl ze achter haar tafeltje gaat zitten. Die Pipi Benidorm heeft mij wel goed liggen gehad. Ze doet Jeanine na. 'Ik betaal den helft voor uw nieuw etalage.' *Ze is nu weer zichzelf. Als ik met haar zeshonderdachtenzeventig euro en een half dat ze gestort heeft mijn renovatie had moeten betalen, waren het, in plaats van meloenen, kersttomaatjes geweest. Ik stuur haar nen foto van mijn nieuwe etalage met op den achterkant: 'Met de groeten van Mariette en Rosa'. Krijg ik een kaartje weer met op den achterkant de vraag: 'Werken der daar nu al drie pipimadammen?' Sedert dat ik een berichtje gestuurd heb met de vraag wanneer dat het tweede deel van haar sponseringsgeld gestort ging worden, is ze precies van den aardbodem verdwenen. Ze neemt uit haar boodschappentas een kruiswoordraadselboekje. 't Is t' hopen dat ze twee keer in de week in slaap valt in hare ligzetel en verbrandt in den derde graad. Ze begint een kruiswoordpuzzel in te vullen. Niets. Vier letters. ... Nada.*

Jeanine komt via de gang die naar de ingang van het toilet gaat, het toilet binnen. Ze draagt dezelfde kledij als ze aanhad in scène één. Haar haren zitten samen met een paar spelden. Ze heeft een draagtas van 'Action' bij zich.

JEANETTE: *Zonder op te kijken naar wie er verschijnt. Ze houdt haar hand open naar de richting van waar Jeanine het toilet binnenkomt. Zestig cent, alstublieft. Als ge niet kunt passen komt er veertig cent bij.*

JEANINE: En als ge niet kunt betalen?

JEANETTE: Zijt ge best dat ge het ophoudt tot thuis.

JEANINE: En een vriendendienst?

JEANETTE: Stoort het als ik mijn vrienden zelf kies?

JEANINE: En als ge die al had van vroeger?

JEANETTE: *Ze kijkt nu op naar Jeanine. Wat schuiven ze hier nu onder de deur.*

JEANINE: *Geforceerd blij.* Ja, ik ben weer in het land.

JEANETTE: Zitten ze met een zonsverduistering in Benidorm?

JEANINE: *Ietwat gegeneerd.* Dat... Dat moogt ge wel zeggen, ja. En ik vrees dat het hier voor mij voor de rest van 't jaar ook bewolkt zal zijn.

JEANETTE: *Terzijde tot publiek.* Volgens mij is ter ginder een kokosnoot op hare kop gevallen.

JEANINE: Ik ben blut.

JEANETTE: Ik ook. Ik heb zelfs nog nooit iets gehad.

JEANINE: Hij is ter mee weg.

JEANETTE: Wie?

JEANINE: Adrien.

JEANETTE: Adrien is met uw geld weg.

JEANINE: *Geërgerd.* Ja!!

JEANETTE: Hei!!! Ge moet daarvoor tegen mij niet zot zijn hé. Dienen taxichauffeur is dus met die vierenvijftigduist euro min die zeshonderdzeventachtig euro en een half dat ge betaald hebt voor mijn nieuwe etalage weg.

JEANINE: *Ze knikt.*

JEANETTE: Hij heeft hem een klein verhuisautootje moeten huren zeker.

JEANINE: Hij zei: 'We zetten ons geld op een gezamenlijke rekening, dan moeten we der hier maar één openen en...'

JEANETTE: *Ze staat op en loopt rond in het toilet.* Hoe kunt ge nu zo onnozel, stom, dwaas, ... achterlijk, imbeciel zijn? *Ze kijkt nu naar Jeanine.* Pas op, ik heb niets tegen u persoonlijk hé, maar...

JEANINE: 't Is weg hé.

JEANETTE: Ja. En volgens mij gaat ge het nooit meer weer zien. ... En hebt ge klacht neergelegd?

JEANINE: Dezelfden dag was hij al vertrokken met een ander madam naar Congo.

JEANETTE: Was 't niet warm genoeg in Benidorm misschien? 'k Was ter weer niet bij hé. Naaste keer opent ge een rekening op uwen naam, ja?

JEANINE: Naaste keer! Precies of dat ik ooit nog vierenvijftigduizend euro bij mekaar ga krijgen. Mijne vent is daarvoor wel in frieten moeten vliegen hé.

JEANETTE: Weet ge wat dat ik allemaal moeten doen heb om twee keer niets te hebben?

JEANINE: Ge moet u geld leren beheren hé.

JEANETTE: Zijt ge nu tegen mij of tegen uw eigen bezig?

JEANINE: Ik kon toch niet weten dat hij... En hij zag mij zo geern hé. Hij deed echt alles voor mij.

JEANETTE: Ja, voor vierenvijftigduizend euro min die zeshonderd en zoveel van mijn nieuwe etalage kunt ge al ne keer een efforke doen hé.

JEANINE: Lieve woordjes. Oogskes trekken.

JEANETTE: Ja, maar blijkbaar niet naar u alleen.

JEANINE: Hou kunt gij dat nu weten? Ge zijt nooit met hem in contact geweest.

JEANETTE: En maar best. Misschien had hij anders wel aan mij gevraagd om mee te gaan naar Congo. *Ze lacht met haar eigen opmerking.* Stelt u voor dat ik nu tegare met dienen taxichauffeur onder nen palmboom in...

JEANINE: *Ze wendt zich geërgerd af.*

JEANETTE: Sorry hé. Maar in al zijn misserie moet nen mens nog ne keer kunnen lachen ook. ... Maar daarmee hebt gij natuurlijk wel uw geld niet weer.

JEANINE: Geld maakt niet gelukkig.

JEANETTE: Ik heb ook geen. *Ironisch.* En leute dat ik al gehad heb in mijn leven!

JEANINE: Ik zal der moeten leren met leven hé.

JEANETTE: *Ze haalt uit een doos die op haar tafel staat tal van vakantiekaartjes. Ze leest wat er op ene van de kaartjes staat. 'Zonnige groetjes uit Benidorm'.*

JEANINE: *Ze rukt de kaartjes uit haar hand en verscheurt ze.*

JEANETTE: Volgens mij heeft de zon daar nooit geschenen voor u in Benidorm.

JEANINE: *Ze gooit de snippers in de lucht.*

JEANETTE: Ah, ge zijt niet eens bruin.

JEANINE: Ik was bruin. Maar als ik zag dat er genen euro meer op ons rekening stond, was ik op slag weer bleek. En dan die...

JEANETTE: Zeg, niet dat het mij niet interesseert, maar kan der misschien ook nog ne keer een beetje aandacht aan mij besteed worden? *Ze steekt haar borsten vooruit.*

JEANINE: g' Hebt er u gepakt voor al die jaren dat ge der gene gehad hebt.

JEANETTE: *Ze schudt fier met haar boezem.* En?

JEANINE: Wanneer wordt ge hoofdaandeelhouder van de melkerij van Sint-Antonius?

JEANETTE: Kan er echt geen complimentje af, nee?

JEANINE: Ik voel...

JEANETTE: *Ze vult haar zin aan.* ... U waarschijnlijk zwaar onderbedeeld met uw c cupke.

JEANINE: Onderbedeeld. 't Is precies of dat ge weggelopen zijt uit een schilderij van Rubens.

JEANETTE: Ik ben een uithangbord voor de moderne, hedendaagse, stabiele vrouwencultuur.

JEANINE: Zie dat uw mondje niet scheurt van al die theorieën te verkondigen hé.

JEANETTE: Ge vindt ze dus maar niets.

JEANINE: Ja, zeg. Als gij grote borsten wilt, dan wilt gij grote borsten hé. En aangezien dat ge nu borsten buiten categorie hebt, zoudt ge dubbel content moeten zijn.

JEANETTE: *Ze neemt een allurevolle houding aan? Dat geeft standing.*

JEANINE: *Ze begint ineens enorm te lachen.*

JEANETTE: Wel, wat is 't?

JEANINE: *Ze kijkt nog eens goed naar Jeanette haar borsten en moet zich dan omdraaien vanwege haar enorme lachbui.*

JEANETTE: Oh Gottekes toch. En geestig dat het is.

JEANINE: *Ze draait zich nu terug om naar Jeanette. Weet ge aan wie dat gij mij doet peinzen?*

JEANETTE: *Geërgerd. Ik zou het echt niet weten.*

JEANINE: Aan Dulle Griet.

JEANETTE: Dat Gents kanon.

JEANINE: Ja, ze trekt ten strijde en z' heeft munitie mee om heel het Gravensteen plat te bombarderen. *Ze lacht zich weer haast te pletter. Ze probeert om te stoppen met lachen. Ze kijkt naar Jeanette, ze doet het geluid na van twee grote kanonschoten en lacht zich weer haast te pletter.*

JEANETTE: Ik vraag mij af hoe dat het nu met Adrien zou zijn in Congo. Volgens mij gaat hij evenveel leute hebben of gij. ... Maar waarschijnlijk gaat het bij hem wat langer duren.

JEANINE: *Haar lach eindigt mineur.*

JEANETTE: Hooo, leute dat hij daar gaat hebben.

JEANINE: Gemeen wijf.

JEANETTE: *Ze paradeert uitbundig. Ze speelt Adrien. 'Voor mij nen Bacardi en voor mijn nieuw vriendinneke nen Tropical mee veel ijs.' Santé!*

JEANINE: Gij zijt gewoon slecht. *Ze gaat een toilet binnen.*

JEANETTE: *Ze loopt triomfantelijk rondjes in het toilet. Tournée General!!!*

JEANINE: *Ze komt buiten met een stuk toiletpapier. Ze maakt er twee proppen van en steekt ze in haar oren.*

JEANETTE: *Op ons Jeaninneke! Ze bemerkt dat Jeanine met proppen in haar oren staat. En kunnen we dan nu weer normaal doen?*

JEANINE: *'k Veronderstel dat ge tegen uw eigen bezig zijt.*

JEANETTE: *Ze gaat gewoon weer achter haar tafeltje zitten. Moest ge geïnteresseerd zijn: De gouden pipidagen zijn hier voorbij. Als het azo voortgaat zal ik binnenkort mogen uitkijken naar nen nieuwen job. Ene van mijn fans uit het wc hier heeft mij gezegd dat ik mijn kandidatuur moet stellen voor ambassadrice van de half gender beweging.*

JEANINE: *Ze grijpt plotsklaps naar haar rechterbil en kreunt van de pijn. Aaaaauu!!!*

JEANETTE: *Kijkt bedenkelijk richting publiek. Iedereen trekt op zijn manier aandacht hé.*

JEANINE: *Kramp in mijn bil. Ooohhh!*

JEANETTE: *Van die proppen in uw oren te steken?*

JEANINE: *Terwijl ze de proppen uit haar oren haalt. Van zolang in dienen camion te zitten, ja.*

JEANETTE: *Hij reed toch met nen taxi.*

JEANINE: *Ik ben weergekeerd uit Benidorm met nen camionchauffeur.*

JEANETTE: *Gij hebt echt iets met mannen die vervoer doen hé.*

JEANINE: *Ja, zonder cens zat er niets veel anders op dan autostop te doen.*

JEANETTE: *Oh, spannend! Niet weten welk nen vent dat er u ga meepakken.*

JEANINE: *Terzijde tot publiek. En z' is dan verwonderd dat Frans naar Thailand vertrokken is.*

JEANETTE: *Moest het mogelijk zijn van die naam in mijn aanwezigheid niet meer uit te spreken. 'k Hoop dat hij hem daar in Thailand meer of ene keer Syfilis opdoet.*

JEANINE: *Eigenlijk was het voor ons alle twee beter geweest als 't hij niet naar Thailand vertrokken was.*

JEANETTE: *Hij stond wel op MIJN lijstje als de toekomstgerichte man voor het leven hé.*

JEANINE: *Kijkt Jeanette aan maar zegt niets.*

JEANETTE: *Wat? Ge waart toch niet zinnens van weer iets met hem te beginnen? Voor alle duidelijkheid: Frans zou nooit meer iets begonnen zijn met u.*

JEANINE: *Ah nee?*

JEANETTE: *Nee.*

JEANINE: *En waarom niet?*

JEANETTE: Als 't hij kon kiezen tussen... *Ze neemt haar borsten vast. ...mijn twee villa's en uw simpele rijhuizekes, waar zoudt hij hem dan meest thuisgevoeld hebben, peinst ge?*

JEANINE: Ik moet voorlopig gene vent meer hebben.

JEANETTE: Tot dat ge nen taxi belt.

JEANINE: Echt niet.

JEANETTE: Dat kunt gij niet.

JEANINE: Ik kan dat wel.

JEANETTE: Een echte vrouw kan niet zonder nen vent.

JEANINE: Hoe komt ge daar nu bij?

JEANETTE: Uit persoonlijke ervaringen, tiens. En sedert mijn verbouwingen is bij mij den aantrekkingskracht naar mannen alleen maar groter geworden. Hooo! Maar 't is wel een heel affaire geweest tegen dat ze derop stonden. Man, wat was dat. *Ze ratelt aan één stuk door.* Ik had een afspraak gemaakt met mijnen huisdokter en die zei dat ik eerst naar nen psycholoog moest. Stelt u voren. Precies of dat ik ze niet alle vijf op een rij heb. En al die theorieën. *Ze speelt de psycholoog.* 'Het worden van een vrouw kent zijn oorsprong in het aantrekken van vrouwenkleren en het lopen op hoge hakken.' *Ze is weer zichzelf.* Eh 'k zeg: 'Maar manneke toch, dat doe ik al van voor dat mijnen baard begon te groeien.' *Ze speelt weer de psycholoog.* 'Vervolgens worden u enerzijds hormoonblokkers, testosteronen, en anderzijds vrouwelijke hormonen, oestrogenen, toegediend omdat uw borsten groter zouden worden.' *Ze is weer zichzelf.* Die peinsde echt dat ik een beginnende madam in wording was hé. 'k Zeg: 'Maar meneer, ik doe dat al vijf jaar.' Die wilde dat dus maar niet geloven hé. Volgens mij was dat een echt vuil ventje, want ik moest en zou mijnen soutien uitdoen. Heeft hij daar zekers tien minuten naar mijn borsten die geen borsten willen worden zitten kijken. 'k Zeg: 'Sorry, maar ik kan der ook niet aan doen dat die hormoontherapie niet echt aanslaat en het achter vijf jaar nog altijd meer tepel dan borst is.' En dan dienen uitleg over het pipidoen. *Ze speelt weer de psycholoog.* 'Als vrouw in wording is het wenselijk dat ge vanaf nu gaat zitten om te plassen.' *Ze is weer zichzelf.* Dat doe ik dus ook al jaren hé. De enige keren dat ik dat niet gedaan heb, was als ik tegare met nen snelle vent naar de wc ging en per se nevenst hem wilde staan om over 't muurke te kunnen kijken. Maar dienen dokter die mij geopereerd heeft, dat was wel nen sjieken type. Van het moment dat ik wist dat de operatie kon doorgaan, konden ze er niet rap genoeg opgezet worden. Maar had hij mij gevraagd of dat hij ze der, in ruil voor een nachtje met hem op stap te gaan, twee dagen later mocht opzetten; ik zou niet moeten twifelen hebben. Ik moest zo in nen boek kijken voor de vorm. Appelkes, peerkes. *Ze speelt de dokter.* 'Ronde siliconen leveren het beste resultaat op, mevrouw.' *Ze is weer zichzelf.* Appelkes dus. En tons die grootte, van 200 cc tot 500 cc. Ik peinsde bij mijn eigen...

JEANINE: *Ze vult Jeanette haar zin aan. ...*'k Ga de grootste pakken.

JEANETTE: Ewel ja, ik heb de grootste gepakt. Ik heb der lang genoeg moeten op wachten ook hé.

JEANINE: 't Is alleen spijtig dat, nu dat ge borsten hebt, den dienen dat er ging mee spelen, der niet meer is.

JEANETTE: Ander en beter. 'k Zal hem missen den dag dat hij den enige vent is die heeft wat dat ik nu nog teveel heb.

JEANINE: Van mij mocht hij anders gerust hier gebleven zijn.

JEANETTE: Ge zijt blijkbaar al vergeten dat, als 't hij met u bezig was, dat hij dan eigenlijk met mij in zijn hoofd zat.

JEANINE: Ik wil geen seks! Ik wil gewoon een bed om in te slapen!

Er valt een korte stilte.

JEANINE: Ik ben blut. Kent ge dat?

JEANETTE: Zeker dat. Als ter iemand is die weet wat dat blut zijn is, staat ze naast u.

JEANINE: Ik ben blut en heb dus geen geld om mij een kamer te huren.

JEANETTE: Tjonge jonge, den tijd dat er vierenvijftigduizend euro op uw rekening stond is echt wel voorbij hé.

JEANINE: *Ze wendt zich af van Jeanette.*

JEANETTE: Voor elk probleem is ter natuurlijk ook een oplossing. *Ze doet alsof ze aan de rand van een weg staat en steekt haar twee duimen in de lucht.*

JEANINE: *Ze draait zich om naar Jeanette. Vergeet het! Ze wendt zich opnieuw af van Jeanette.*

JEANETTE: *Terwijl ze haar armen laat zakken.* Excuseer dat ik probeer van uw probleem opgelost te krijgen, hé zeg.

Er valt een korte stilte.

JEANETTE: En tegenwoordig moet er wel niemand nog op straat slapen als ge dat niet zelf wilt.

JEANINE: *Ze kijkt Jeanette aan.*

JEANETTE: Bij het O.C.M.W. kunt ge heel 't jaar door terecht voor nachtopvang.

JEANINE: Merci, maar dat gaat het ook niet worden, vrees ik.

JEANETTE: Is nochtans spannend zun. Ge weet nooit wie dat er in het bedje naast u ga liggen.

JEANINE: Hebt gij dat ooit gedaan?

JEANETTE: Ik ben wel geen sociaal geval hé.

JEANINE: En ik wel misschien?

JEANETTE: *Ze wendt zich van Jeanine af en stapt van haar weg. Terzijde. Oooh, ge zoudt echt bang zijn als ge die haar hoofd ziet. Die verspreidt misserie gelijk een duif vogelstront.*

JEANINE: Kan ik bij u thuis...?

JEANETTE: *Ze draait zich om naar Jeanine. Naar 't we gaan? Moeilijk.*

JEANINE: Eén of twee nachten. Totdat ik een oplossing gevonden heb.

JEANETTE: *Ze kijkt Jeanine aan. Wat vindt gij nu eigenlijk echt van mijn borsten?*

JEANINE: Wat hebben uw borsten nu te maken met het feit dat ik een bed zoek om in te slapen.

JEANETTE: Alles.

JEANINE: Alles?

JEANETTE: Alles. *Ze wendt zich even af.*

Er valt een korte stilte.

JEANETTE: *Ze kijkt weer naar Jeanine. Moest ge nu eerlijk willen zijn, dan moet ge toch toegeven dat mijn borsten veel schoner zijn dan die van u.*

JEANINE: *Ze kijkt van Jeanette weg.*

JEANETTE: Moest ge het nu over uw lippen kunnen krijgen en zeggen dat mijn borsten... Pas op, ik peins er ondertussen ook op of dat dat zou lukken dat gij een nachtje of twee bij mij kunt slapen hé. ... Geef toe, weinig vrouwen kunnen toch zeggen dat ze zo 'n schitterend appelvormige borsten hebben of ik.

JEANINE: *Ze blijft afgewend staan. Uw borsten...*

JEANETTE: *Ze gaat pal voor Jeanine staan. En die tepelkes die zo schoon recht voor hun uitkijken.*

JEANINE: Uw borsten mogen echt gezien zijn.

JEANETTE: Merci. Ik ben der ook echt content mee. ... En moesten we ze nu vergelijken met die borsten van u dan...

JEANINE: Uw borsten...

JEANETTE: *Ze vult Jeanine haar zin aan. ...Zijn...*

JEANINE: Schoner dan de mijne.

JEANETTE: Amaar zeg!! Meent gij dat echt?! Kijk, dat apprecieer ik nu aan u, dat ge met u altijd open en eerlijk over alles kunt klappen. *Ze beweegt met haar borsten. Hooo!!* Hebt ge het gehoord? Ge zijt dubbel zo schoon of die van haar. *Ze kijkt nu Jeanine aan en glimlacht.* Als u dat niet stoort dat ge 's nuchtings maar naar de grote koer kunt gaan achter dat de bibliotheek open is ... dan kunt ge twee nachtjes bij mij blijven slapen.

ZESDE SCÈNE

Locatie: Woonkamer van Jeanette.

Vrijdag 31 augustus 03u15.

Geen enkele van de wanden van het toilet zijn uitgelicht.

Links op scène staat een oud éénpersoonsbed. In het midden van de scène een oude tafel met links en rechts van de tafel een stoel. In het midden achteraan een kleine kleerkast. De deur van de kast is open. Men ziet dat er op een slordige manier kledij in de kast is opgehangen. Op de tafel ligt een zak met wit poeder; een kilogram cocaïne.

Jeanette zit links, Jeanine rechts aan het tafeltje. Beiden zijn net klaar met coke te snuiven.

JEANETTE: *Ze trekt overdreven haar neus op en slaakt een langgerekte kreet van genot. Aaaahh!!! Ze kijkt nu naar Jeanine. Der hangt nog witte poeder aan uw neus.*

JEANINE: *En aan die van u niet zeker. Ze wrijft de witte poeder van haar neus. Volgens mij kunnen we daar echt beter mee stoppen.*

JEANETTE: *Die twee kilo dat we gevonden hebben in de saskak van wc nummer drie is anders nog verre van op zun.*

JEANINE: *Ze wuift zichzelf koelte toe. Ik krijg daar vapeurs van. En...*

JEANETTE: *En wat?*

JEANINE: *Ik loop daar ook altijd zo heet van.*

JEANETTE: *Krijgt gij daar echt koorts van?*

JEANINE: *Niet heet van te warm. Maar heet van dat ander heet.*

JEANETTE: *Ze kijkt haar eigenaardig aan. Volgens mij kan ik dienen andere kilo toch beter alleen opsnuiven.*

JEANINE: *Achter dat ik dat spel opgesnoven heb begin ik heet te lopen en heb ik ongelooflijk veel goesting naar seks.*

JEANETTE: *Ze heeft het nu door. Aaaahh!!! Ze voelt aan haar voorhoofd. Niet heet van boven. Ze wijst nu naar haar schaamstreek. Maar...*

JEANINE: *Maar heet vanonder, ja.*

JEANETTE: *Gij...*

JEANINE: *Wat: 'Gij'?*

JEANETTE: *Gij wordt dus heet als...*

JEANINE: *Als ik gesnoven heb, ja.*

JEANETTE: Ge zoudt dat nu echt wel niet zeggen.

JEANINE: Wat?

JEANETTE: Dat gij heet loopt achter dat ge gesnoven hebt.

JEANINE: Ah nee?

JEANETTE: Nee. Bij u kunt ge echt niet zien dat ge heet loopt achter dat ge gesnoven hebt.

JEANINE: Ik wil ook helemaal niet dat gij ziet dat ik heet loop achter dat ik gesnoven heb.

JEANETTE: Gij wilt dus niet hebben dat ik zie dat gij... Kunt ge dat aan mij zien dat ik heet loop achter dat ik gesnoven heb?

JEANINE: Loopt gij ook heet achter...?

JEANETTE: Ik loop dan ook heet, ja. Maar ik probeer van daar niet aan toe te geven.

JEANINE: Ge probeert te vergeten dat ge heet loopt.

JEANETTE: Als ik heet loop wil ik seks en...

JEANINE: En wie houdt er u tegen?

JEANETTE: Gij.

JEANINE: En waarom zou ik...?

JEANETTE: Omdat er dankzij u geen plaats meer is voor nen vent in mijn bed. Twee dagen, weet ge nog? *Ze speelt Jeanine. 'Mag ik twee dagen bij u logeren?' Ze is weer zichzelf. Ondertussen ligt madam hier al meer dan veertien dagen nevenst mij in mijn bed.*

JEANINE: Moest het mogelijk zijn om mij vandenavond ne keer niet aan mijn miserie te herinneren. *Ze duwt met haar middenvinger in coke dat nog op tafel ligt. Ze steekt haar vinger in haar neus en snuift het genotvol op. Ze ademt diep uit.*

JEANETTE: En wanneer peinst ge gaat ge op zoek gaan naar...?

JEANINE: *Ze kijkt heel even snel naar Jeanette. Ze duwt snel weer haar vinger in de coke, steekt haar vinger in haar neus en snuift de coke genotvol op. Ze ademt diep uit. Ze kijkt nu weer naar Jeanette. Volgens mij heb ik, achter dat ik gesnoven heb, nog veel meer goesting naar seks of gij.*

JEANETTE: En wie houdt er u tegen?

JEANINE: Gij.

JEANETTE: Omdat ik in mijn eigen bed op de plaats lig waar dat gij liever nen vent zoudt zien liggen.

JEANINE: Nee, omdat ik, moest ik nen vent meebrengen naar hier, gij der ook seks zoudt mee willen.

JEANETTE: En gij peinst dus dat uwe smaak ook mijne smaak is.

JEANINE: Ik ben dat zeker.

JEANETTE: Ewel, ik dus niet.

Er valt een korte stilte.

JEANETTE: *Ze schudt een paar keer met haar hoofd en trekt haar neus op en ademt dan genotvol uit.* Met welk soort mannen wilt gij eigenlijk seks?

JEANINE: Ja, dat is moeilijk te omschrijven hé. Dat moet gewoon klikken.

JEANETTE: Klikken. Vooraleer dat ge seks met iemand hebt, moet het klikken.

JEANINE: Jaaa, bij mij moet dat klikken.

JEANETTE: Volgens mij kunt ge maar weten of dat het klikt achter dat ge der seks mee gehad hebt.

JEANINE: Het moet klikken in het gesprek dat ik met hem heb vooraleer...

JEANETTE: Dus bij u lukt dat om, als ge heet loopt, toch nog een gesprek te hebben om te weten of dat het klikt vooraleer dat ge... Volgens mij hebt gij nog nooit echt heet gelopen. *Ze sluit haar ogen snuift genotvol lucht binnen.*

JEANINE: *Ze stelt zich recht. Ze blaast af en toe op een sensuele manier adem uit terwijl ze met tussenpauzen draaiende heupbewegingen maakt. Soms lijken het wel spastische bewegingen. Voor zichzelf. Natuurlijk loop ik heet. Nu tot Jeanette. Weet ge wat dat ik mij afvraag?*

JEANINE: Ik vraag mij af hoe dat nen half en half gelijk gij haar voelt als ze goesting heeft naar seks.

JEANETTE: *Ietwat geërgerd.* Biseksueel heten ze dat. *Ze schudt weer een paar keer met haar hoofd.*

JEANINE: Nee nee, biseksueel wilt zeggen dat ge zowel voor de mannen of de vrouwen zijt. Maar gij zijt het alle twee. Hoe voelt gij u nu eigenlijk het meest? Man, of vrouw?

JEANETTE: Ja zeg, ik pas mij gewoon aan hé. *Ze staat recht en begint ook sensueel met haar heupen te draaien.*

JEANINE: *Niet echt begrijpend.* Gij past u aan.

JEANETTE: Wel, ja. Als ik nen vent zie, peins ik met mijn borsten. Als ik een vrouw zie, laat ik het denkwerk over aan mijne vriend hier.

JEANINE: Aan Eugène.

JEANETTE: *Geërgerd.* Awel ja, aan Eugène, ja.

JEANINE: *Ze lacht ondeugend.* Hooo! ... Hooo! Dus nu is het Eugène die aan het peinzen is.

JEANETTE: *Ze stopt met bewegen en kijkt naar Jeanine.* Waarom zou Eugène...?

JEANINE: *Ze schudt heel vrouwelijk met haar heupen. Omdat ik een vrouw ben tiens.*

JEANETTE: *Ze kijkt van Jeanine weg. Nu staat hij in wachtstand, want aan u valt er niets te verdienen. Ze snuift weer een paar keer genotvol lucht naar binnen. Ze overdrijft nu in sensuele bewegingen. En nu moet ge stoppen met uwe zever, want ik geloof dat ik nog nooit zo heet gelopen heb of nu.*

JEANINE: *Ze maakt allerlei eigenaardige bewegingen. Ik vraag mij al heel mijn leven af hoe dat dat zou zijn moest ik seks hebben met nen vent dat ik van haar noch pluimen ken.*

JEANETTE: *Wat? Loopt gij zo heet dat ge...?*

JEANINE: *Ze staat recht, ze steekt haar twee duimen omhoog, precies om te liften. Hooo, dat moet echt spannend geweest zijn.*

JEANETTE: *Volgens mij kunt ge echt beter vergeten dat ge heet loopt.*

JEANINE: *Ze gaat naar de andere kant van de scène en herhaalt haar handeling.*

JEANETTE: *En nee, ge gaat mij niet zo zot krijgen dat ik met u ieverst langs de kant van een baan met mijn duimen in de lucht ga gaan staan. Dat is en blijft voor mij een afgesloten hoofdstuk.*

JEANINE: *Terwijl ze weer gaat zitten. Gij zijt een echte seut geworden, gij.*

Er valt een stilte.

JEANETTE: *Moest ge mij nu vragen, gaat ge mee naar ‘ ’t Roze konijntje’, daarvoor zoudt ge mij misschien nog wel over de streep kunnen trekken.*

JEANINE: *Dat is dat datingcafé waar dat ik Frans leren kennen heb.*

JEANETTE: *Ja, maar die gaat daar niet zijn, want die is nu met plechtige communicantseks bezig in Thailand.*

JEANINE: *‘ ’t Roze konijntje’. Dat overvalt mij natuurlijk wel hé.*

JEANETTE: *Alstublieft hé zeg. Loopt ge heet of niet?*

ZEVENDE SCÈNE

Locatie: Toilet van een dancing.

Vrijdag 10 november, 09u50.

JEANETTE: *Ze trekt een kookfornuis dat op een deken staat, via de gang die naar de ingang gaat, het toilet binnen. Het deken zit onder een laken zodat het voor de kijker nog niet duidelijk is wat ze binnentrekt in het toilet. Ze is al aan het praten van vlak voor dat ze voor het publiek zichtbaar wordt. **Nen dikke, vette, egoïstische, leugenachtige, oneerlijke, lelijke, seksistische, onvriendelijke, crapuleuze, labiele, ...***

JEANINE: *Is ondertussen via de gang die naar de ingang gaat, het toilet binnen gekomen. Ze kijkt naar Jeanette.*

JEANETTE: *... omhooggevallen, bekakte, slijmerige fils à papachtige, ... Ze vindt geen woorden meer en bemerkt Jeanine. **Zeg, ge moogt anders ook ne keer iets zeggen hé.***

JEANINE: *Ze kijkt haar niet begrijpend aan.*

JEANETTE: *Smeerlap!! Dat is 't!*

JEANINE: *En weet ge ook al tegen wie dat ge bezig zijt?*

JEANETTE: *Tegen die plastieken chirurg.*

JEANINE: *Die u geopereerd heeft.*

JEANETTE: *Ja, die die mij van een nieuw etalage voorzien heeft, ja.*

JEANINE: *Ik dacht dat ge der content van waart.*

JEANETTE: *Van mijn etalage wel, ja. Van die die ze gezet heeft al heel wat minder.*

JEANINE: *Zoal met ne keer?*

JEANETTE: *Hij houdt hem aan zijn woord niet. Ik had gevraagd wat dat mijnen nieuwen voorgevel zou kosten en hij had gezegd zo rond de tweeduizendzevenhonderdvijftig euro. Twee maanden geleden stuurt hij mij een factuur voor drieduizendachthonderdvijfentachtig euro. Dat is wel bijna dubbel zoveel hé. Ik heb ze hem weergestuurd en derop geschreven: 'Voor die prijs wil ik er wel nog een reservekoppel bij.'*

JEANINE: *En?*

JEANETTE: *Drie weken daarachter een nieuwe factuur met bijkomenden uitleg. Het komt erop neer dat hij prijs gemaakt had voor een A cupke maar dat ik mij uiteindelijk bepeinsd heb en nen F cup wilde.*

JEANINE: *Het is dus waar wat dat hij zegt.*

JEANETTE: *Dat is allemaal die Frans zijn schuld hé. Ik ging mij een A cupke laten zetten. Een beginnersborstje dat ze zeggen, maar Frans zag dat niet zitten dat hij hem met een A cupke ging moeten bezighouden. Dus wat doe ik?*

Zorgen dat hij zijn twee handjes meer of vol zou hebben. Nen F cup. Maar doordat dienen F cup haast zeven keren zo groot is, kost hij waarschijnlijk ook zeven keren zoveel hé. En weet ge wat dat het toppunt is? Tegen den dag dat mijnen F cup der is, is 't hij alleen nog geïnteresseerd in Thaise vrouwen, waarvan dat er tachtig procent met moeite een A cupke hebben.

JEANINE: En nu?

JEANETTE: Betalen aan die deurwaarder die vanmorgen geweest is.

JEANINE: Der is...

JEANETTE: *Ze speelt de deurwaarder na.* 'Ik ga beginnen met alles te noteren wat dat er kan aangeslagen worden, madam. Ik raad u aan om onmiddellijk te betalen, zo niet zal ik mij genoodzaakt zien binnen veertien dagen over te gaan tot het opladen van uw meubelen.' Nen enorm beleefde mens. 't Was alleen zijn zever dat mij niet aanstond.

JEANINE: Dus binnen veertien dagen komt hij u meubelen...

JEANETTE: Dat peinst hij. Maar dat gaat niet lukken.

JEANINE: Dat gaat niet lukken.

JEANETTE: Nee, dat gaat niet lukken.

JEANETTE: En waarom gaat dat niet lukken?

JEANINE: Omdat hij te laat ga zijn. Omdat dienen anderen deurwaarder die gisteren geweest is, gezegd heeft dat hij opdracht heeft gekregen van mijnen huisbaas om mij binnen acht dagen uit mijn kamer te zetten.

JEANINE: Wat heeft uwen F cup te maken met uwen huisbaas?

JEANETTE: Omdat ik ook al in vijf maanden mijne pacht niet betaald heb hé.

JEANINE: En waarom...?

JEANETTE: Omdat ik geen geld heb tiens.

JEANINE: Dat ziet er echt wel niet goed uit hé.

JEANETTE: Vindt ge?

JEANINE: Maar hoe kan dat nu?

JEANETTE: Ja, dat komt ook wel een deel door u hé.

JEANINE: Door mij?

JEANETTE: Zal wel zijn. Had gij, in plaats van naar Benidorm te vertrekken en daar al uw geld te laten pakken door dienen taxichauffeur, hier gebleven en een beetje meer geïnvesteerd in mijn nieuw etalage, dan waren der nooit al die problemen geweest.

JEANINE: Wat moet ik op zulk nen zever nu antwoorden?

JEANETTE: Liefst zo weinig mogelijk, want als gij uw mond opendoet, komt de misserie der tegen tweehonderd per uur uitgevlogen. *Ze schreeuwt het uit. Ik ... zie... het... niet... meer... zitten!!*

Na een korte stilte.

JEANETTE: Maar zelfs dat is geen oplossing.

JEANINE: *Ze wendt zich af. Ik zie het ook niet meer zitten.*

JEANETTE: Bedankt voor de solidariteit.

Er valt een nieuwe stilte.

JEANETTE: Maar als ge maar niet peinst dat uw problemen ook maar iets zijn vergeleken bij die van mij.

Er valt een nieuwe stilte.

JEANETTE: 't Is toch waar hé. Stelt dat ik nu echt dienen etalageur niet kan betalen en hij geeft dienen deurwaarder opdracht om zijn materiaal te komen weerhalen. Ziet ge mij hier al staan? Ge moogt er toch gewoon niet op peinzen dat hij zijn materiaal komt weerhalen en die prothesen 's anderdaags bij een ander vrouw gebruikt. Ge wilt het toch niet gedroomd hebben dat ge iemand anders op straat met uw borsten ziet rondlopen.

JEANINE: *Heel stilletjes. Binnenkort zit ik misschien ook wel zonder borsten.*

JEANETTE: *Ze stapt van Jeanine weg. Mijn borsten kunt ge demonteren, die van u niet hé. 't Is niet omdat ik mijn borsten niet kan betalen dat dienen deurwaarder die van u gaat meepakken hé.*

JEANINE: Ik heb borstkanker.

JEANETTE: *Ze draait zich om naar Jeanine en kijkt haar aan.*

JEANINE: Links zijn der ook al uitzaaiingen.

JEANETTE: *Blijft Jeanine wezenloos aanstaren.*

JEANINE: Twee weken geleden...

JEANETTE: En waarom weet ik daar niets van?

JEANINE: Hebt ge nog geen miserie genoeg misschien?

JEANETTE: Al éénenvijftig jaar. Dus dat zal der ook nog wel bij kunnen.

JEANINE: *Heel stil. Merci.*

JEANETTE: *Ze stapt zenuwachtig een bepaalde richting uit, ze breekt die richting af, stapt weer een andere richting uit. Ze stopt en schreeuwt het uit. Maar ik zie het wel allemaal niet meer zitten hé!!! Al die miserie komt mijn strot uit. Ik wil hier weg. Weg van dienen oneerlijken etalageur. Van die drugs verkopende strandjeanette, van... Verdoemmen hé! ... Soms zou nen mens gewoon doodgebliksemd willen worden. Ze opent haar armen en kijkt de hoogte in.*

Er valt een stilte.

JEANETTE: *Ze spreidt haar armen nog verder open. Ze laat ze na enige tijd gewoon terug weer zakken. Tegenwoordig kunt ge zelfs al op Jezus niet meer rekenen.*

Er valt opnieuw een stilte.

JEANINE: *Ik wil ook doodgebliksemd worden.*

JEANETTE: *Bepeinsd maar iets anders. 'k Vrees dat den dienen hier boven geen consultatie doet voor het moment.*

JEANINE: *Ik pak al die antikankerpillen in ene keer in.*

JEANETTE: *Kan het wel iets origineler? Der zijn der al zoveel die het niet meer zagen zitten die al hun pillen in ene keer ingepakt hebben.*

JEANINE: *Hebt gij een beter idee?*

JEANETTE: *Ge springt onder de wielen van dienen stelenden taxichauffeur.*

JEANINE: *Dan zit hij wel voor de rest van zijn leven met schuldgevoelens.*

JEANETTE: *Hij mag er toch iets aan overhouden voor die meer of vijftigduizend euro dat hij van u gepiekt heeft.*

JEANINE: *Hoe wilt gij doodgaan?*

JEANETTE: *Ik heb al wel honderd keer geprobeerd van niet meer te ademen, maar achter een tijdje begin ik altijd vanzelfs weer.*

JEANINE: *Ik zou liefst hier, in mijn vertrouwde omgeving doodgaan.*

JEANETTE: *Ge gaat u hier toch niet gelijk dat oud ventje zetten doodkakken?*

JEANINE: *Wilt gij voor of achter mij doodgaan?*

JEANETTE: *Eerst zitten kijken hoe dat gij u doodkakt en dan zelf geen goesting meer hebben zeker.*

JEANINE: *Wij moeten samen doodgaan.*

JEANETTE: *Les deux madam pipi tegare fini.*

JEANINE: *Ik wil in schoonheid afscheid pakken.*

JEANETTE: *Gij vraagt eigenlijk wel veel hé. 't Mag niet wreed zijn. Der mag niemand anders last van hebben. 't Mag niet zeer doen en 't moet nog tezamen met mij zijn ook.*

JEANINE: *Als 't u niet aanstaat, ga dan alleen dood hé zeg.*

Er valt een stilte.

JEANETTE: *Ik wil u toch eerst nog bedanken omdat ge een deel van mijn nieuwe etalage betaald hebt. Ik ga der nu wel niet lang kunnen van genieten, maar...*

JEANINE: *En wilt ge nu alstublieft ne keer stoppen met altijd maar weer over die borsten van u bezig te zijn.*

Moest ge het nog niet doorhebben: het is voor mij pijnlijk dat gij borsten gekregen hebt en ik de mijne misschien ga verliezen. Als vrouw al ne keer het gevoel gehad van geen borsten te hebben?

JEANETTE: Toevallig wel, ja. Eénenvijftig jaar.

JEANINE: Dat is helemaal iets anders. Gij zijt gewoon nen half en half met borsten. Daar is ter niets vrouwelijks aan.

JEANETTE: Ah nee? *Ze tilt haar borsten op.*

JEANINE: Twee opgeschoten pompoenen. Niet meer en niet minder.

JEANETTE: Het is wel mijn schuld niet dat er bij u kanker vastgesteld is hé! Nen mens offert hem dan ne keer op om...

JEANINE: En weet ge ook al wat dat ge opgeofferd hebt voor mij?

JEANETTE: Ik ging mij, als mentaal en fysiek gezonde vrouw, laten doodgaan om u te plezieren. Omdat gij niet alleen in die donkeren tunnel zoudt moeten gaan.

JEANINE: Ah ja? Zo had ik dat wel niet bekeken.

JEANETTE: Dat wordt het den hoogsten tijd dat ge de dingen bekijkt gelijk dat ze moeten bekeken worden. *Ze neemt een overdreven misnoegde houding aan.*

Er valt een stilte.

JEANINE: Zoudt gij met mij willen meegaan naar die bestralingen?

JEANETTE: *Ze blijft gewoon zonder verpinken voor zich uitstaren.*

JEANINE: Ik durf daar alleen niet naar toe te gaan.

JEANETTE: *Ze blijft gewoon in de vorige houding staan.*

JEANINE: Gij zijt de enige aan wie dat ik...

JEANETTE: *Ze kijkt Jeanine haar richting uit.* Ge moet wel weten wat dat ge wilt hé. Den ene moment wilt ge doodgaan, den andere moment wilt ge bestralingen en toch niet doodgaan. Al ne keer gepeinsd wat dat al die wispelturigheid van u bij mij teweegbrengt? Ge wilt tezamen met mij doodgaan en ik zeg oké. Nu wilt ge niet doodgaan en moet ik mij daar ook weer aan aanpassen.

JEANNE: Mag nen mens hem in het ultieme moment niet bepeinzen? Hé, als ik nu...

JEANETTE: Ge wilt dus bestralingen.

JEANINE: *Ze reageert niet.*

JEANETTE: Ge wilt dus bestralingen, maar aangezien dat ge niet alleen naar die bestralingen durft gaan, vraagt ge aan mij om mee te gaan.

JEANINE: *Ze reageert niet.*

JEANETTE: Ik zeg het u wel liever op voorhand maar... Ik moet wel altijd haast kotsen van de stank van ether in klinieken. Het stink daar even erg of als dat ventje hem hier doodgekakt heeft.

JEANINE: ...

JEANETTE: Maar aangezien dat ik het niet over mijn hart krijgen dat gij daar alleen in die stank zoudt moeten gaan zitten...

JEANINE: Ik mag dus op u rekenen.

JEANETTE: Wat had ge nu gepeinsd? Dat ik u ging laten stikken? *Ze schudt haar linkse borst overdreven op en neer.* Onder dienen groten linksen F cup van mij, zit er wel ook nog een groot hart hé.

JEANINE: Eigenlijk meende ik geen woord van alles wat dat ik over u gezegd heb.

JEANETTE: *Ze kijkt nu Jeanine aan.*

JEANINE: Soms peinst nen mens niet vooraleer dat hij wat zegt. Moest ik gepeinsd hebben, zou ik zulke dingen over u nooit gezegd hebben.

JEANETTE: 't Is goed dat ge weet dat ge weinig hersenen hebt.

JEANINE: Ge gaat dus mee.

JEANETTE: Ja, ik ga mee. Maar ik kan u wel niet beloven dat ik niet ongemakkelijk ga worden van dienen etherstank.

JEANINE: Ge kunt in de gang blijven zitten.

JEANETTE: Ja, dan kan ik evengoed niet meegaan. Meegaan is meegaan. In de gang blijven zitten is gelijk aan niet willen meegaan.

JEANINE: Ik weet wel nog niet of dat ik zelf ga binnengaan.

JEANETTE: Weet het mij wel tijdig te zeggen hé.

Er valt een stilte.

JEANINE: Kunt gij mij dat geld van die bestralingen voorschieten?

JEANETTE: Natuurlijk! ... Moest ik geld hebben.

JEANINE: Hebt gij dan nergens een bankrekening waar dat er nog wat geld opstaat voor in uiterste nood.

JEANETTE: Ik heb nog geen rekening waar dat er geld opstaat voor dagelijks gebruik.

JEANETTE: Maar iedereen heeft dat toch.

JEANETTE: Waarom pakt ge dan geen geld van die in uiterste noodrekening van u?

JEANINE: Ik heb nooit willen zijn als iedereen.

Er valt een stilte.

JEANETTE: Vooraleer dat ik mijnen agenda invul: Moet ik nu nog mee naar die kliniek?

JEANINE: Om er wat te gaan doen? Om aan dienen bestraler te gaan zeggen dat ik geen geld heb om hem te betalen?

JEANETTE: En kunt ge geen geld lenen bij de bank?

JEANINE: En wat moet ik in borg geven? Dat geld van die rekening voor in noodgevallen die ik nooit geopend heb?

JEANETTE: Dat kan nu toch niet dat gij moet doodgaan omdat nen anderen met uw geld aan het vogelen is in Congo.

JEANINE: Wilt ge mij alstublieft aan die periode niet herinneren.

JEANETTE: Nooit vergeten van waar dat ge gekomen zijt.

JEANINE: Van niets tot iets tot twee keer niets. Sociaal gevoel noemen ze dat

JEANETTE: Dan is uw probleem opgelost hé.

JEANINE: Zijn der prijzen mee te winnen?

JEANETTE: Zal wel zijn. Bij 't O.C.M.W zitten ze te wachten totdat zo'n gasten verschijnen.

JEANINE: Vergeet het.

JEANETTE: Die gasten die daar werken hebben een speciale opleiding moeten volgen om compassie te hebben.

JEANINE: Ik ga niet naar 't O.C.M.W!

JEANETTE: Maar iedereen die in de stront zit doe dat.

JEANINE: Ik ben niet iedereen. Weet ge nog?

JEANETTE: Dat moet ge dat voor enen dag nu maar ne keer vergeten.

JEANINE: Ik ben gene schooier.

JEANETTE: Nee, gij zijt nen armoezaaier. En die mensen van 't O.C.M.W. werken veel liever samen met nen armoezaaier dan met nen schooier.

JEANINE: Vergeet het! Ik ga nog veel liever dood dan...

JEANETTE: *Heel verveeld.* Wel doodgaan, niet doodgaan. Niet doodgaan, wel doodgaan. Doodgaan kunt ge wel maar ene keer hé. ... Gij beseft zelfs niet eens welk groot voordeel dat gij hebt.

JEANINE: En wat zou mijn groot voordeel dan wel kunnen zijn?

JEANETTE: Dat, als ge wilt doodgaan, dat dat bij u met een beetje geluk vanzelfs zal gaan. Al ne keer bij stilgestaan welke toeren dat ik zal moeten uithalen om...

JEANINE: Gij wilt juustekes niet doodgaan. Gij hebt tenandere geen reden om te willen doodgaan.

JEANETTE: Ah nee?

JEANINE: Nee!!

Er valt een stilte.

JEANINE: Wij zijn gewoon alle twee labiel. ... Daarom komen we overeen. Wonen we onder één dak.

JEANETTE: Maar wel niet lang meer.

JEANINE: Gij zet mij op straat of wat?

JEANETTE: Moest ge het al vergeten zijn: dienen deurwaarder gaat er mij naaste week uitzetten.

JEANINE: Gij hebt mij dus niets meer te bieden.

JEANETTE: Ik heb u, juist gelijk gij mij, niets te bieden.

JEANINE: En nu?

JEANETTE: Ik heb beslist dat ik tijdelijk hier kom wonen. *Ze trekt het laken van over het kookfornuis weg.*

JEANINE: Gij...

JEANETTE: Ja, ik ga vanmiddag al mijn spullen naar hier verhuizen.

JEANINE: Gij gaat dus hier komen wonen.

JEANETTE: Een beter idee?

JEANINE: Nee. Maar door uw schuld ga ik wel mijn privé van mijn werk niet meer gescheiden kunnen houden.

JEANETTE: Dat probleem heeft voorlopig zijn eigen opgelost. Werk wordt privé omdat er van werk voorlopig geen sprake meer is.

JEANINE: *Ze kijkt haar niet begrijpend aan.* En nu ne keer niet in 't Latijn.

JEANETTE: Doordat de politie die strandjeanette er van verdenkt zelf nen drugsdealer te zijn, zit hij sedert gisterenavond weer in den bak en blijft de tent hier voorlopig toe.

JEANINE: Maar het blijft wel nog altijd nen wc van nen dancing waardat we gaan wonen.

JEANETTE: Leert alles ne keer een beetje positief bekijken, hé zeg. Huur moeten we niet betalen. Water, verwarming en verlichting zijn op kosten van die vuil strandjeanette. *Ze wijst nu op de vijf toiletdeuren.* En wie kan der zeggen dat hij in zijn sociaal appartement vijf wc's heeft?

ACHTSTE SCÈNE

Locatie: Toilet van een dancing.

Zaterdag 20 april 10u20.

Het toilet is ingericht als een woonruimte. Vooraan tegen de linkse zijwand staat een kookfornuis. In het midden van de linkse zijwand staat een droogrek. Op het rek hangt een heel grote bh van Jeanette. In het midden van de linkse zijwand staat een tafeltje met daarop kookpotten, borden, kommen, glazen en tal van ander keukenmateriaal. Links vooraan staat, op een klein salontafeltje, een oud tv-toestel. Horizontaal voor toiletdeur drie en vier staat een éénpersoonsbed. Midden in de ruimte staat een kleine tafel met links en rechts van de tafel een stoel. Van de rechtse zijkant van deur 1 tot aan de achterste lavabo tegen de linkse zijwand is een doek gespannen. Op het doek hangt nu het bordje met 'Privé' dat vroeger op het kuishok hing. Jeanine zit op de stoel die rechts aan het tafeltje staat, ze leest in 'Dag Allemaal'.

JEANETTE: *Ze opent de deur van toilet nummer twee, kijkt in het toilet en klapt de deur weer dicht. Ze kijkt nu naar Jeanine. Ge weet van niets zeker?*

JEANINE: *Ik weet van niets, nee.*

JEANETTE: *En ge zijt 'heel zeker' dat ge van niets weet?*

JEANINE: *En ik ben 'heel zeker' dat ik van niets weet.*

JEANETTE: *Weet ge waarom dat ik eigenlijk op voorhand al wist dat gij 'heel zeker' van niets ging weten? Omdat gij van niets wilt weten.*

JEANINE: *Oké, 't is goed. Ik heb ze uitgegoten in pot nummer vijf. Nu content?*

JEANETTE: *Nu content! Precies of dat ik iets heb om 'nu content' te zijn.*

JEANINE: *Moet ik toelaten dat ge u onnozel zuipt?*

JEANETTE: *Overdrijf nog wat, ja. Een fleske Jack Daniels op nen helen dag. Onnozel zuipen, noemt ze dat.*

JEANINE: *Is een fles whisky per dag niet genoeg misschien?*

JEANETTE: *Voor diegene die niet kunnen drinken, teveel zelfs. En hoe zou dat komen dat ik zoveel drink, peinst ge? Zijt ge zeker dat gij der voor niets tussen zit?*

JEANINE: *Voor mij moet ge u niet zat drinken. Als ik wil dat ik zat ben, zal ik die whisky bij mijn eigen wel naar binnen gieten.*

JEANETTE: *Stank voor dank. Madam is blijkbaar al vergeten wat dat ik allemaal voor haar gedaan heb de laatste vier maanden.*

JEANINE: *Ik ben dat niet vergeten. Maar moet dat ieder uur van den dag gezegd worden? Wil ik er een plakkaatje opplakken? Ze neemt haar linkerborst vast. Deze borst werd gesponserd door Jeanette.*

JEANETTE: En dan de fiscus aan mij komen vragen waar dat ik dat geld gehaald heb zeker.

JEANINE: Ik vraag u toch ook niet om alle twee minuten te zeggen dat ik hoofdaandeelhouder ben van uw nieuw etalage.

JEANETTE: Der is ook wel een verschil hé.

JEANINE: Zeker. Ik heb er aan u twee gegeven en gij aan mij één.

JEANETTE: Ge had er ook maar één nodig hé. Ik had er u met plezier...

JEANINE: Wat is 't?! Was het voor u beter geweest hadden ze die tweede ook moeten amputeren misschien? Dan kondt ge heel den dag door lopen zeggen dat ik dankzij u een nieuwe etalage heb. Degoutant is het!

Er valt een stilte.

JEANETTE: Weet gij hoeveel keer dat ik in de wc-special nen klant ontvangen heb om uw prothese te kunnen betalen?

JEANINE: Vierendertig keer.

JEANETTE: Juist, ja. En dat ik het met die dat ik het minst graag deed, toch twee keer gedaan heb omdat ik niet wilde dat ze der een prothese van gerecycleerde plastic moesten insteken.

JEANINE: Weet ge hoeveel het mij gekost heeft om uw infrastructuur te renoveren?

JEANETTE: Wees content dat ge mijn nieuwe infrastructuur mogen sponsoren hebt.

JEANINE: Allee, we gaan der op vooruit.

JEANETTE: Wat was ter gebeurd als gij mij niet gesponsord had? Dan was dienen taxichauffeur ook met dat geld aan 't vogelen in Congo. Is het dan niet beter dat ge een meiske met het hart op de juiste plaats, borstjes bezorgd hebt?

JEANINE: Ik heb uw borsten met een groot hart betaald.

JEANETTE: Ewel, ik ook. ... Tegen mijn goesting, maar met een groot hart.

JEANINE: Dan staan we nu effen.

JEANETTE: Dan staan we nu effen.

Er valt een stilte.

JEANETTE: Alhoewel. Als ik er zit op te peinzen, heb ik u een veel grotere geste gedaan dan gij mij. Soms meer of een uur ben ik daar in de wc-special met nen klant bezig geweest.

JEANINE: Mij komt ge niet vertellen dat gij dat drie maanden lang tegen uw goesting gedaan hebt om mij te plezieren.

JEANETTE: Ah nee?

JEANINE: Nee!

Er valt een stilte.

JEANETTE: Oké, sommige keren was het misschien niet volledig tegen mijn goesting.

JEANINE: Sommige keren.

JEANETTE: Oké, de meeste keren heb ik het gedaan omdat ik ook echt goesting had. Maar daarmee waart gij dan ook wel geholpen hé.

JEANINE: Maar sommige keren was het voor mij ook wel gene cadeau hé.

JEANETTE: Wat: 'sommige keren was het voor u gene cadeau'?

JEANINE: Hoe peinst ge dat ik mij voelde als gij soms meer als een uur met uw goesting bezig waart en ik twee wc's verder dat allemaal kon horen? Nooit gepeinsd dat ik daardoor ook met goesting zat?

JEANETTE: Ik begin aan iets met weinig goesting en zou onderweg geen goesting mogen verkrijgen, omdat zij der anders goesting, waar dat ze gene weg mee kan, zou kunnen aan overhouden. Nog iets?

Er valt een stilte.

JEANETTE: Maar het voornaamste is dat ze goed overeenkomen.

JEANINE: Stopt nu ne keer met zeveren hé zeg.

JEANETTE: Der nog nooit van g' hoord dat de die dat der eerst was, de die dat er bij gekomen is, afstoot? ... En z' is goed gemonteerd. Echt vakmanschap. Ja, ik weet natuurlijk welke dat van u is en welke dat door mij gesponsord is, maar iemand dat het niet weet... Nee, z' is met vakmanschap gemonteerd. In uw plaats zou ik niet beschaamd zijn om der van de zomer met bloot te lopen.

JEANINE: Ik heb geen behoefte om met mijn borsten bloot te lopen.

JEANETTE: Tussen haakskes: zijt ge der eigenlijk zelf content van?

JEANINE: Ik ben der content van, ja.

JEANETTE: Want dat is tenslotte toch het voornaamste hé. Stelt u voor dat ge 's morgens in de spiegel kijkt en dat ge voor de rest van den dag malcontent loopt.

JEANINE: *Ze kijkt van Jeanette weg en blaast op een gedegouteerde manier adem uit.*

JEANETTE: Heb ge der nooit op gepeinsd om, als ge nu toch aan vernieuwing toe waart, ondertussen die andere een cupke groter te laten maken?

JEANINE: Ze kijkt terug naar Jeanette. Als ik oorlog wil voeren zal ik vragen om uw kanonballen ne keer te mogen lenen.

JEANETTE: Excuseer hé zeg! Het was maar een vraag hé. Ik dacht dat we alle twee genoeg geëmancipeerd waren dat we zonder complexen over ons nieuw etalage konden spreken.

JEANINE: Waarom zijt gij niet eerlijk?

JEANETTE: Niet eerlijk. Als ter nu ene is die haar hartje op het puntje van haar tong draagt, zal ik het wel zijn.

JEANINE: Waarom vertelt dat puntje van uw tong dan niet wat dat het zou moeten vertellen?

JEANETTE: Het puntje van mijn tong zou dus iets niet aan u verteld hebben?

JEANINE: Gij verzwijgt dingen voor mij.

JEANETTE: Als ik het u niet verteld heb, hoe kunt ge het dan weten?

JEANINE: Gij verzwijgt voor mij dat Eugene binnenkort bij Jeanette niet meer woont.

JEANETTE: *Ze kijkt van Jeanine weg.*

JEANINE: Wanneer waart ge van plan om het mij te vertellen? Als 't hij der niet meer is?

JEANETTE: Hij is ter nog hé.

JEANINE: Ja, maar der zijn wel plannen dat hij voorgoed zou verdwijnen.

JEANETTE: Gij luistert mij dus, terwijl dat ik gedeeltelijk tegen mijn goesting bezig ben, af.

JEANINE: Waarom moet gij altijd zo luid spreken als ge bezig zijt?

JEANETTE: Ja sorry, maar dat is zo nen gast die, hoe meer dat hij peinst dat hij op zijn hoogtepunt ga komen, hoe luider dat hij begint te klappen.

JEANINE: Is 't dan mijn schuld dat, als die gast haast begint te roepen, ik hem, twee wc's verder, alsmaar beter kan horen?

JEANETTE: Amaar zeg, ik geneer mij nog als ik erop peins dat gij alles kunnen horen hebt terwijl dat ik...

JEANINE: Die gast wilt hem dus weg.

JEANETTE: ...

JEANINE: Hij wilt betalen om der vanaf te zijn.

JEANETTE: ...

JEANINE: Voor hem staat Eugene tussen ulder in.

JEANETTE: Ja sorry, maar die gast is stapelverliefd op mij.

JEANINE: Dat heb ik precies gelijk willen horen, ja.

JEANETTE: Ik weet niet wat soort gast dat dat is. Nen bi homofiel, of...? Hij wilt een relatie met een vrouw die vroeger nen vent geweest is. En sorry, maar voor mij is hij wel de oplossing om mijn groot verlangen gerealiseerd te zien hé.

JEANINE: En gij hebt niet door dat die kerel labiel is?

JEANETTE: Dat kan mij niet schelen.

JEANINE: Maar hij wilt wel een relatie met u.

JEANETTE: Hij met mij. Daarom ik nog niet met hem hé.

JEANINE: Maar hij wilt wel betalen om u te laten knippen.

JEANETTE: Ziet ge wel dat het voordelen heeft dat hij labiel is.

JEANINE: Ge zoudt dus doen alsof...

JEANETTE: Ja, zeg, dat weet ik nog niet.

JEANINE: Is ter iets dat ge toevallig wel al weet?

JEANETTE: Dat ik hem achter éénevijftig jaar misschien toch nog kwijt ga geraken.

JEANINE: Waarom word uitgerekend altijd ik geconfronteerd met die zever?

JEANETTE: Alles heeft te maken met labiliteit.

JEANINE: Bij u.

JEANETTE: Bij hem.

JEANINE: Alles heeft te maken met labiliteit bij hem?

JEANETTE: Of bij ons.

JEANINE: Wij zijn labiel?

JEANETTE: Ik begin dat stillekesaan te peinzen, ja.

JEANINE: Gij peinst dus dat wij, juist gelijk dienen bi homofiel, labiel zijn.

JEANETTE: Heeft nen doorsnee mens éénevijftig jaar lang problemen met zijne piet?

JEANINE: Hoe kan ik dat nu weten, ik heb nog nooit enen gehad.

JEANETTE: Volgens mij heeft nen doorsnee mens niet éénevijftig jaar lang problemen met zijne piet.

JEANINE: Dus als ge geen problemen hebt met uwe piet, zijt ge nen doorsnee mens.

JEANETTE: Ja. ... Maar willen wij nen doorsnee mens zijn?

JEANINE: Als ik daarvoor nen piet moet hebben waarmee dat ik mijn leven lang geen problemen mee heb, niet.

JEANETTE: Eigenlijk ben ik uniek.

JEANINE: En beseft ge het allang of is 't u juist ingevallen?

JEANETTE: Ik ben niet den doorsnee man met nen piet. *Ze schudt aan haar borsten.* Maar ik ben ook niet de doorsnee vrouw met de piet niet. *Ze voelt aan haar kruis.*

JEANINE: Volgens mij zijt gij een kruising tussen nen Neanderthaler en nen Alien.

De gsm van Jeanette geeft aan dat er een sms is binnen gekomen.

JEANETTE: Oh nee, zeg niet dat het weer nen klant is, want ik wil vandaag echt ne keer nen dag intiem contact vrij zijn. *Ze gaat naar het tafeltje dat tegen de rechtse wand staat, neemt haar gsm en leest de sms.*

JEANINE: En?

JEANETTE: En ik had het beter niet gelezen hé.

JEANINE: Is het van nen klant?

JEANETTE: Nee, het is niet van nen klant.

JEANINE: En is het positief?

JEANETTE: Ben ik er happy van geworden?

JEANINE: Kunnen we dan niet gewoon doen alsof dat ge genen sms gekregen hebt?

JEANETTE: *Terwijl ze terug naar het tafeltje bij Jeanine komt. Zelfs al smijt ik mijnen gsm in nen wc-pot en sas ik hem door, noch zal dat iets aan de situatie veranderen.*

JEANINE: Is 't van dienen bi homofiel? Wilt hij uwe knip toch niet betalen?

JEANETTE: Ik heb den indruk dat gij meer met mijne piet bezig zijt of ik. Het is van den advocaat van die vuil strandjeanette. Hij is veroordeeld en zit voor vijf jaar in de chacosse. Hij heeft gevraagd om ons sleutels te gaan afgeven op zijnen bureau, want 't spel staat hier vanaf morgen te koop.

JEANINE: En dat kan zo maar...

JEANETTE: Wij hebben dat hier wel gekraakt hé.

JEANINE: En nu?

JEANETTE: Kunt ge best beginnen peinzen hoe dat we dat opgelost krijgen. Dat kan nu toch niet dat ik vanaf morgen zonder sociale huisvesting zitten. Dan zit ik wel zonder dak boven mijne kop hé.

JEANINE: En ik niet misschien.

JEANETTE: *Geërgerd.* Gij ook, ja.

JEANETTE: *Ze loopt ijsberend rond in het toilet. Shit! ... Shit shit shit shit shit. ... Shiiiiit!!!! Soms zou ne mens toch wensen dat hij kon veranderen in een strontvlieg. Woonst voor niets. Eten voor niets. ... Drugs voor niets.*

JEANINE: Een oplossing bepeinzen is anders wel dringend hé.

JEANETTE: Hou ik u tegen misschien?

JEANINE: Gij moet niet peinzen, want der is een oplossing voor u.

JEANETTE: Strontvlieg worden zeker?

JEANINE: Ene knip en al uw problemen zijn voorbij. Knip en ge kunt bij dienen bi homofiel gaan wonen.

JEANETTE: Moest het zo simpel zijn, had ik het echt wel allang zelf gedaan hé.

JEANINE: En ik, wat zijn uw plannen met mij?

JEANETTE: Wat: ‘Wat zijn uw plannen met mij?’ ’t Is niet omdat wij alle twee borsten hebben dat gij moet doen alsof dat wij nen Siamesen tweeling zijn hé.

JEANINE: Zeg het maar.

JEANETTE: Wat moet ik zeggen?

JEANINE: Dat ge mij kunt missen gelijk vogelstront op de revers van uw zondags kleed.

JEANETTE: Ja, als gij het zegt, zal dat wel waar zijn hé.

JEANINE: Op zo ’n momenten leert nen mens zijn echte vriendinnen kennen hé. Compassie met iemand die door kanker een borst verloren heeft? ... Niet dus hé.

JEANETTE: Gaan we de sentimentelen toer op? Compassie met iemand die al éénenvijftig jaar nen piet op overschot heeft? ... Niet dus hé. ’k Vraag mij eigenlijk af wie dat er het meest compassie verdient. Gij die zes maanden geleden malchance gehad hebt en bij wie dat het ondertussen al opgelost is of ik die éénenvijftig jaar geleden malchance gehad heb en nog alle dagen met zijn male malchance moet rondlopen?

De gsm van Jeanine gaat.

JEANINE: En ’k hoop echt dat hij nog tien jaar in uwe weg hangt. *Ze neemt haar gsm op.* Hallo, Jeanine De Meyer? ... Notaris Van De Riviere.

JEANETTE: Notaris? Voor wat belt er jij nen notaris naar u?

JEANINE: ... En ge zijt zeker dat ge bij de juiste Jeanine De Meyer zit, meneer notaris?

JEANETTE: Zeg! Nog ne keer; voor wat belt er jij nen notaris naar u?

JEANINE: *Ze houdt haar gsm even tegen zich aan.* ’k Weet dat het moeilijk gaat zijn, maar moest het mogelijk zijn van nu ne keer vijf minuten uwen kwebbel te houden. *Ze luistert weer in de gsm.* ... Ja ja, ik ben der nog meneer den notaris. ... ‘De madam waardat hij kortstondig een passionele relatie mee gehad heeft.’ Ja, Ja, ’t was niet lang, maar wel hevig, ja. En hoe? ... Meent gij dat nu echt? Pijnlijk. Oh maar dat moet echt zeer gedaan hebben. ... En over hoeveel spreken we dan? ... Dat gaat ge nu direct berekenen. ... Ja, ja natuurlijk is dat goed als ge mij straks weerbelt. Ja, meneer notaris. *Ze duwt haar gsm af. Ze stelt zich recht, haalt heel diep adem, ademt dan met heel veel allure uit.*

JEANETTE: Als ge maar niet peinst dat ik het nog ne keer ga vragen.

JEANINE: Wat was dat zeg. *Ze legt haar gsm weg.*

Er valt een stilte.

JEANINE: Wat was dat zeg.

JEANETTE: *Ze doet eerst alsof ze niet wil reageren, maar ze kan zich niet bedwingen.* Wat: ‘Wat was dat zeg?’

JEANINE: Dat is maar den tweede keer in heel mij leven dat er nen notaris naar mij belt.

JEANETTE: Kan gebeuren hé.

JEANINE: Den eerste keer was kort achter dat mijnen André in frieten gevlogen was om te zeggen dat ik in zijn testament stond als erfgenaam, maar dat er niets te rapen viel. En nu om te zeggen...

JEANETTE: Om wat te zeggen?

JEANINE: *Ze lacht enorm.* Ewel om te zeggen... *Met gespeelde emotie.* Om te zeggen dat Frans dood is.

JEANETTE: Omdat Frans... Is die dan weer in het land?

JEANINE: Nee, hij is dood in Thailand.

JEANETTE: Heeft hij hem echt Syfilis opgedaan?

JEANINE: Hij is in verdachte omstandigheden om het leven gekomen. Ze hebben hem in Thailand geknipt.

JEANETTE: Geknipt?

JEANINE: *Ze maakt een gebaar dat ze zijn penis hebben weggeknipt.*

JEANETTE: Ze hebben zijne ... deraf geknipt.

JEANINE: De politie vermoedt dat hij daar iets zou begonnen zijn met een madam die getrouwd was en dat haar vent hem geknipt heeft.

JEANETTE: 't Vind het erg voor hem, maar hij heeft erom gevraagd hé. Had hij bij mij gebleven en een beetje geduld gehad tot dat ik... *Ze maakt gebaar van haar penis wegknippen.*

JEANINE: *Al lachend.* Misschien waart gij beter ne keer op reis naar Thailand geweest.

JEANETTE: Lacht een beetje met uw eigen, hé zeg. En het is nu niet het moment om te lachen, want der is nen boezemvriend van mij gestorven. Nee, 'k ben der echt niet goed van. Allee, stelt u voor dat hij gaat begraven worden met zijnen amigo nevenst hem in zijn kist.

JEANINE: *Al lachend.* Den dienen die hem wilde houden is hem kwijt en die die hem kwijt wil, heeft hem nog.

JEANETTE: Hopelijk beseft ge het zelf niet, maar gij zijt echt wreed. Die vent ligt ginter in lijk met zijnen amigo nevenst hem en gij zit hem hier uit te lachen.

JEANINE: Ja, sorry dat ik echt niet weet of dat ik nu moeten schreien of lachen. Ik ben verschrikkelijk triestig omdat hij dood is. *Ze maakt een geforceerde snotterbui.* Haar gemoedstoestand slaat plotsklaps om. *Ze lacht net niet.* Maar aan den andere kant heb ik alle reden om van nu tot naaste week zondag aan één stuk door te lachen. *Ze doet de notaris na.* 'Ik heb het heuglijke nieuws te melden dat de heer Parmentier u heeft opgenomen in zijn testament.'

JEANETTE: *Ze krijgt allerlei stuiptrekkingen. Komt in ademnood. Ze maakt nog tal van andere, spastische bewegingen.*

JEANINE: Last van vapeurs?

JEANETTE: *Ze loopt snel naar het tafeltje en neemt haar gsm.*

JEANINE: Wat gaat gij doen?

JEANETTE: Luisteren of dat er niemand iets ingesproken heeft. *Ze luistert.*

JEANINE: En?

JEANETTE: Volgens mij is mijne voicemail kapot. *Ze windt zich op en slaakt dan een enorme kreet, zonder geluid te produceren.*

JEANINE: Volgens mij moogt ge echt zoveel whisky niet meer drinken.

JEANETTE: Nen smeerlap, dat is 't! Nen grote, dikke, achterbaksen smeerlap.

JEANINE: En daarjuist hebt ge nog gezegd dat er nen boezemvriend gestorven was.

JEANETTE: Aan de hand van iemand zijn testament weet ge of dat het nu nen echten of genen echte boezemvriend geweest is. Dat kunt ge u nu toch niet voorstellen dat gij in zijn testament staat en ik...

JEANINE: Ja, met mij heeft hij natuurlijk veel intiemer geweest dan met u.

JEANETTE: Oh gottekes toch, 't gaat ook nog ne keer iets zeggen. Ze is ter veel intiemer mee geweest. Had hij, in plaats van, nu dat hij dood is, geld aan u te geven, als hij leefde, betaald om mij te laten knippen, dan had hij der nog niet op gepeinsd om intiem te zijn met u. Want ge gaat mijne seksuele metier toch niet vergelijken met die frietenbakkersseks van u.

JEANINE: Hier ons allround seksmadam gaat haar eigen nog ne keer overschatten. Hoe lang is het geleden dat ge nen klant nen tegoedbon moeten schrijven hebt omdat het u niet lukte om van uw komma een uitroepteken te maken?

JEANETTE: Iedereen heeft al ne keer nen mindere dag hé. Maar weet ge wat dat voor mij nen troost is? Dat hij het niet ongestraft gedaan hé.

JEANINE: Wie heeft wat niet ongestraft gedaan?

JEANETTE: Karma, kent ge dat? *Ze gaat terug op haar stoel zitten.* Hij wilde niet betalen om mij te laten knippen. Maar hij is nu geknipt zonder dat hij der moeten voren betalen heeft.

JEANINE: Die mannen en hunne piet hé!

JEANETTE: Excuseer hé, moest ge het nog niet doorhebben, ik ben een madam. ... Met spijtig genoeg nog een mannelijk overschotje.

JEANINE: Een klein mannelijk overschotje. Voor u is 't misschien nen detail, maar bij een vrouw maakt een paar centimeters een groot verschil.

JEANETTE: Weet ge wat dat bij de mannen een groot verschil maakt? *Ze duwt haar borsten even omhoog. Een cupke min of meer.*

Er valt een stilte. De twee vrouwen kijken elkaar niet aan.

JEANINE: *Ze schudt met haar gsm. 'k Vraag mij echt af wanneer dat dienen notaris mij gaat weerbellen om te zeggen hoeveel dat Franske voor mij opzigezet heeft.*

JEANETTE: *Ze neemt geënerveerd een andere houding aan op haar stoel.*

Na een korte tussenpauze.

JEANINE: ... **Wreed lang kan het volgens mij nu wel niet meer duren.**

JEANETTE: *Ze neemt geënerveerd weer een nieuwe houding aan op haar stoel.*

Na een korte tussenpauze.

JEANINE: 't Zal wel efkes wennen zijn. Nen mens is gewoon van stukskes van twintig en vijftig cent te tellen en binnenkort zijn het briefkes van vijfhonderd.

JEANETTE: *Ze neemt haar gsm en schudt er mee. Ze haalt nu heel snel adem.*

JEANINE: Stelt u voor dat hij straks weerbelt voor te zeggen dat ik een hele wasmand briefkes van vijfhonderd geërfd heb.

JEANETTE: *Ze slaakt een enorme kreet zonder geluid te produceren.*

JEANINE: *Ze doet alsof ze geld telt. Vijfhonderd. Duust. Duustvijfhonderd.*

JEANETTE: *Ze staat recht en kijkt naar Jeanine. De goeie gaan en de slechte blijven zitten. Ze gaat toilet nummer vijf binnen en trekt de deur met een klap achter zich dicht.*

Na een korte tussenpauze.

JEANINE: **Vijfendertig duust. Vijfendertigduustvijfhonderd.**

De gsm van Jeanette die op tafel ligt, gaat af. Jeanine kijkt ernaar. De gsm blijft rinkelen. Toiletdeur nummer vijf gaat opent en het hoofd van Jeanette verschijnt. Ze merkt dat het haar gsm is en ze komt snel terug aan tafel zitten, ze neemt de gsm op.

JEANETTE: **Hallo, juffrouw Van De Vyvere luistert. ... Notaris Van De Rivierre. Moest het mogelijk zijn van het juiste nummer te bellen. 't Is bij mijne collega van mij dat ge moet zijn. Maar sedert dat ze die vent, die eigenlijk meer boezemvriend van mij dan van haar was, gedwongen heeft om zijn geld aan haar achter te laten, wil ik er absoluut geen contact meer mee hebben. ... Momentje, 'k ben nog niet rond. En die Frans is nen smeerlap. 'k Ben blij dat ze hem daar geknipt hebben. ... Pardon? Hoe bedoelt ge? ... Dat ik de erfenis ook altijd kan weigeren. Ze lacht heel stupide. ... Ze herhaalt haar stupide lachje.**

JEANINE: **Ik tel anders met plezier ook uw geld hé.**

JEANETTE: *Ze schudt met haar hoofd van links naar rechts. A Bbbrrrr. ... A Bbbrrr. Zijt ge der nog, meneer notaris? ... Ge moet mij excuseren. ... Maar als ik iemand moet afgeven die mij echt nauw aan 't hart ligt, ben ik mijn eigen niet meer.*

Dat verdriet maakt van mij nen totaal andere mens. Dan zeg ik dingen die ik niet meen en die ik anders nog niet eens zou durven peinzen. Maar Frans was echt nen boezemvriend van mij. En wij hadden echt nog grote plannen. Ons intiemste momenten moesten eigenlijk nog komen.

JEANINE: Ja, daarvoren was het nog veertien centimeters te vroeg.

JEANETTE: *Ze houdt haar gsm tegen zich aan.* Koopt u ne keer nen lintmeter die juist meet hé zeg. *Ze praat nu terug in haar gsm.* Hooo!! Als ik mij niet kan herpakken, ga ik tranen tekort komen, meneer notaris. Ja, en... En nu zouden we beter overgaan tot het zakelijke zeker. Moet ik mijn rekeningnummer doorgeven of hoe gaan we het regelen? ... Ah, uw bediende is bezig met het definitieve bedrag te berekenen, maar daarvoor moest ge uiteraard eerst weten of dat ik de erfenis zou aanvaarden. Ja, wil ik nog een tastbare herinnering hebben aan Frans ga ik niet anders kunnen hé. ... Ge belt mij vandaag nog weer voor het juiste bedrag door te geven. Ik ga met alle sympathie weer naar u luisteren, meneer notaris. *Ze duwt haar gsm af.* Die notaris zou onmiddellijk geschorst moeten worden.

JEANINE: Omdat hij u gebeld heeft om te zeggen dat ge nen pak geld krijgt?

JEANETTE: Omdat hij eerst naar u gebeld heeft. Hebt ge nu ervaren wat voor een miserie dat dat meebrengt als iemand zijn werk niet doet gelijk dat het zou moeten zijn. De vriendin met de grootste boezem is logischerwijze de grootste boezemvriendin en wordt dus eerst gebeld.

JEANINE: En de vriendin met nen nepboezem is misschien wel een nepvriendin en zou minst moeten krijgen.

JEANETTE: Gij vindt dus dat gij meer zoudt moeten krijgen of ik.

JEANINE: Ik heb er ook veel dichter bijgestaan hé.

JEANETTE: Gij hebt er gewoon seks mee gehad. Echte vrienden zijn niet bezig met lichamelijk, maar met geestelijk contact. En aangezien dat ik twee keer zoveel hersenen hebt of gij, heb ik er twee keer zoveel geestelijk contact mee gehad of gij.

JEANINE: Ge krijgt evenveel of ik. Nu goed?

JEANETTE: Hoe kunt gij nu weten...?

JEANINE: Omdat die notaris mij dat gezegd heeft.

JEANETTE: Die notaris had aan u gezegd dat ik...

JEANINE: Die notaris heeft gezegd dat ik één van de twee vrouwelijke erfgenamen ben die een belangrijke rol in zijn leven gespeeld hebben en daardoor elk den helft van de erfenis krijgen.

JEANETTE: En gij moet mij dat niet zeggen. Gij moet mij hier gewoon laten zitten zot worden.

JEANINE: Ik kon toch niet weten dat gij die tweede vrouw waart die een belangrijke rol in zijn leven gespeeld heeft. Stel u voor dat ik u gezegd had dat gij den tweeden erfgenaam waart en 't was toch iemand anders.

JEANETTE: Iemand anders! Een zwak momentje? Kortsluitingske hier vanboven? Gij waart zijn lichamelijke boezemvriendin, ik was zijn geestelijke boezemvriendin en die in Thailand heeft hem geknipt.

JEANINE: Zouden zij hem daar verbranden of gaan ze hem hier in den oven steken?

JEANETTE: Ze kunnen hem beter daar verbranden.

JEANINE: Dat zal zijn familie wel beslissen zeker.

JEANETTE: Hij was enig kind. Zijn vader is gestorven en zijn moeder is dement. Die gaat niet eens weten dat hij dood is, laat staan zeggen waar dat hij verbrand moet worden.

JEANINE: Ik peins dat Frans der zou voor gekozen hebben om naar hier overgevlogen te worden. Azo nog nen laatste keer goed van de grond gaan.

JEANETTE: Hallo! Weet gij wat dat dat kost om met nen dooien rond te vliegen.

JEANINE: Is dat per kilometer of...?

JEANETTE: En zeg!! Sebiet moet die kost nog afgetrokken worden van ons erfdeel. Verbranden in Thailand, zeker weten.

JEANINE: Dan kunnen we wel geen afscheid van hem pakken.

JEANETTE: Voor wat is dat nodig? Hij is dood, hij gaat het toch niet meer weten.

JEANINE: Om alles af te sluiten.

JEANETTE: Wat: 'Af te sluiten'? Voor ons is het geëindigd gelijk dat het moest eindigen.

Er valt een stilte.

JEANINE: Ik vraag mij nu af als 't hij toch in België begraven wordt, of dat wij dan naar die begraafing moeten gaan.

JEANETTE: Dat is wel geen familie hé. Eigenlijk is dat nen doodvreemde mens voor mij.

JEANINE: Maar we staan toch in zijn testament.

JEANETTE: Ja, maar daarvoor moeten we het niet doen, want nu dat hij dood is, kan hij het toch niet meer veranderen.

JEANINE: Ik ga mij daar voor de rest van mijn leven niet goed bij voelen, moest hij hier begraven worden en ik ben niet naar die begrafenis geweest.

JEANETTE: Dan moet ge gaan hé zeg!

Er valt een stilte.

JEANETTE: Meent gij dat nu echt dat gij naar die begrafenis gaat gaan?

JEANINE: Als boezemvriendin vind ik dat ik daar moet zijn.

JEANETTE: Ik ben ook wel een boezemvriendin van hem hé. Ooohhh!!! Gij met uw fabuleuze ideeën altijd.

Er valt een stilte.

JEANETTE: Ik ga der echt wel niet mogen beginnen op peinzen.

JEANINE: Op wat?

JEANETTE: Dat die zijne piet naast hem in die kist ligt. Als ik dat beeld voor mij gaat zien van die piet die... Ik ga beginnen lachen gelijk een halve zotte.

JEANINE: Wie zegt er dat hij in die kist gaat liggen.

JEANETTE: Gij denkt dat ze zijne piet ginder in Thailand gaan gehouden hebben?

JEANINE: Dat Frans in die kist ligt.

JEANETTE: Wat? Gij peinst dat ze alleen zijne piet gaan opgestuurd hebben.

JEANINE: Soms gebeurt het dat het lijk al verbrand is voor den dienst en dat ze der wel een kist zetten, maar dat in die kist gewoon de urne zit.

JEANETTE: Minuutje voor Brussel hé. Ge wilt dus zeggen dat... Hei! Als Frans zelf niet naar zijn begrafenis komt, moeten wij zeker niet gaan.

JEANINE: Ik wil der wel niet bijzijn als ze hem uitstrooien. Als ze die smeerlap van mij uitgestrooid hebben, zat de wind verkeerd. Hij heeft nooit zo aan mij geplakt als op dat kerkhof. Ik heb hem bijna compleet weer meegepakt naar huis.

De gsm van Jeanine gaat. Jeanette kijkt naar Jeanine. Ze loopt naar haar gsm en schudt er mee.

JEANETTE: Zie! Die van mij marcheert weer niet hé!

JEANINE: Ze neemt haar gsm.

De gsm van Jeanette gaat nu ook.

JEANETTE: Marcheert bijna weer niet.

JEANINE: Hallo, met Jeanine De Meyer.

JEANETTE: *Met heel veel show.* Hallo, juffrouw Jeanette Van De Vyvere luistert.

JEANINE: En ge zijt zeker dat bedrag klopt, meneer notaris.

JEANETTE: Amaar zeg! Achthonderdvierendertigduizend euro. En dat moet verdeeld worden onder ons getweeën, meneer klerk van den notaris?

JEANINE: Elk achthonderdvierendertigduizend euro.

JEANETTE: Twee keren. Amaar zeg! Achthonderdvierendertigduizend. Ik peins dat ik morgen al ga binnengaan om mij te laten knippen. ... Wat dat ik bedoel? Ewel, ik heb al éénenvijftig jaar iets teveel hangen en nu dat ik geld heb, zou ik... Laat ons zeggen dat het eerder een privéaangelegenheid is.

JEANINE: Der is wel één conditie aan verboden om het geld te kunnen erven.

JEANETTE: Ah, 't is nog niet zeker dat ik mij morgen al kan laten knippen.

JEANINE: En dat heeft hij echt als conditie opgegeven.

JEANETTE: Kijk, dat vind ik er nu echt over.

JEANINE: Dat kan toch moeilijk de normale gang van zaken zijn.

JEANETTE: En ge kunt niet doen alsof dat dat er niet instaat in dat testament. ... En ook niet als ik u nu bijvoorbeeld onder tafel tweehonderdvijftig euro geef?

JEANINE: En daar valt dus echt niets aan te veranderen.

JEANETTE: Geef toe, 't is nen echte smeerlap hé.

JEANINE: ... Ik kan ook afstand doen van de erfenis.

JEANETTE: Afstand! Ge kunt het natuurlijk niet zien. Maar op mijn voorhoofd staat er wel niet: 'Simpele duif' hé.

JEANINE: Geef toe, dat is toch niet normaal wat dat hij vraagt, hé meneer notaris.

JEANETTE: Gij kunt er natuurlijk niet aan doen. Maar hier blijkt nog maar ne keer dat de Belgische wetgeving ferm te kort schiet hé. Het idee alleen al dat ge om aanspraak op de erfenis te krijgen als eis in uw testament kunt schrijven...

JEANETTE/JEANINE: *Ze vullen samen de zin aan.* ...Dat we voor de rest van ons leven tegare moeten blijven.

BLACK OUT